

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

22 יולי 2020

לפני:

כב' השופטת שרה שדיאור

נציג ציבור עובדים – מר יוחנן בכלר

נציג ציבור מעסיקים – מר אליעזר יצחק דשן

המבקשת:

חברת פלואנטק בע"מ

ע"י ב"כ: עו"ד אורית יפת

-

המשיב:

אפרים רוזן

ע"י ב"כ: עו"ד רויטל חן וליר חן

החלטה

בפני בית הדין בקשת המבקשת לשמור על קניינה הרוחני וסודותיה המסחריים המתייחסים לטענתה לתוכנה שהיא כלי טיפולי ייחודי נגד גמגום, ולמנוע מהמשיב לעשות שימוש בכלי זה. לטענתה האפליקציה שפיתח המשיב ובה עושה שימוש דומה למידע אליו נחשף בעבודתו אצלה, בתוכנה שלה.

המשיב טען כי "שיטת ד"ר פלואנסי", לה טענה המבקשת בבקשה, אינה סוד מסחרי כי אם מידע הפתוח לכל, המבוסס שיטת פרו' וובסטר ועל מחקרים מדעיים מפורסמים בדבר מתודולוגיה אוניברסלית של "שיטת עיצוב שטף הדיבור" שלמבקשת אין כל זכות יוצרים בה, וכי הטענות בסיכומים להיות התוכנה עצמה סוד מסחרי, לא בוססה. עוד טען המשיב כי הוא פיתח אפליקציה שונה מהותית מתוכנת המחשב של המבקשת, וממילא הכל מבוסס על שיטת עיצוב שטף הדיבור, שעל פיה פועלים כל המטפלים בתחום הגמגום.

לטענת המשיב, כל הבקשה נתלית ברצון המבקשת למנוע מהמשיב לעשות שימוש בידע ובנסיון שצבר אולם לנוכח הפסיקה זה אינו אינטרס לגיטימי הראוי להגנה.

מאחר ומדובר בהליך זמני, כל שהוכח, הוכח לכאורה בלבד, הגם שהוגשו תצהירים עבי כרס ונערכו חקירות יסודיות.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

העובדות

1. המבקשת חברה העוסקת בסיוע לאנשים הסובלים מקשיי דיבור וגמגום.
2. המשיב בשנות ה-30 לחייו נשוי ואב ל-6, סבל מגמגום מגיל 3.5 שנים וטופל בנעוריו בין היתר במבקשת.
3. כחלוף שנתיים מהטיפול שעבר במבקשת פנתה אליו והציעה לו לעבוד אצלה בתחילה במשך 4 חודשים ללא שכר.
4. המשיב עבד במבקשת במשך 8 שנים משנת 2010 ועד שנת 2019.
5. למבקשת סניפים בירושלים ובני ברק.
6. המשיב פתח עסק כעוסק זעיר ופטור בתום 7 חודשים מסיום עבודתו במבקשת ובמסגרת זו החל לטפל בסובלים מגמגום, בין היתר, החל לפתח אפליקציה לטיפול זה. האפליקציה איננה שלמה והיא עדיין בפיתוח. שיטת המשיב כוללת טיפול רגשי אשר אינו כלול בשיטת המבקשת.
7. מעבר לכך, עם תום עבודתו, למד בקורס פסיכוגרפולוגיה וכן בקורס CBT (פסיכותרפיה קוגניטיבית- התנהגותית) והיום משלים קורס NLP (מודל לתקשורת בין אישית ותוך אישית המשמש כשיטת טיפול ומתבססת על הדרך בה פועל המוח האנושי (נספחים 16-18 לתצהיר המשיב).
8. המשיב מתגורר בישוב רכסים שבצפון ומקבל לקוחות שם ובקרית ספר.
9. שיטת עיצוב שטף הדיבור גובשה בשנות ה-70 של המאה הקודמת ע"י פרו' וובסטר, ומיושמת בעולם כולו ולדוגמא ד"ר קרול הוכשר ע"י פרו' וובסטר והביא את השיטה לישראל. על כך יורחב בהמשך.

המחלוקת

1. האם למבקשת סוד מסחרי ומהו. האם תוכנת ד"ר פלואנסי ואופן השימוש בתכנה בתוכנית הטיפול הם סוד מסחרי. האם יש להגן עליהם לפי חוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999 (להלן: החוק).
2. האם המשיב עשה בו שימוש והאם יש מנוע ממנו לעשות שמוש.
3. מה משך הזמן למניעה, ככל שהתשובות לשאלות לעיל בהתאם.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

4. עוד מצויים אנו בהליך לסעד זמני אשר בו ילקחו בחשבון גם מבחני סעד זמני
נוספים על פי הפסיקה : שיהוי, מאזן הנוחות וכן ניקיון כפיים והיות הסעד סעד
מן הצדק.

הכרעת הדין

מהי שיטת עיצוב שטף הדיבור

1. המבקשת טוענת בהליך זה כי לה בלעדיות בתוכנת ד"ר פלואנסי אשר לגרסתה
היא פרי פיתוח שלה והמשיב נטל ממנה אלמנטים. עוד הוסיפה כי יש בה עדכון
בטבלט.

2. על מנת להבין את בסיס המחלוקת נבהיר את בסיס השיטות לטיפול במטופל
שמגמגם, על פי הרווח והמקובל בעולם.

3. **שיטת עיצוב שטף הדיבור** גובשה בשנות ה-70 של המאה הקודמת ע"י פרופ'
וובסטר, ומיושמת בעולם כולו ולדוגמא ד"ר קרול הוכשר ע"י פרופ' ובסטר
והביא את השיטה לישראל.

השיטה מבוססת על אלמנטים טיפוליים של נשימה נכונה, הפעלת אברי היגוי
באופן נכון ועוד. השיטה מלמדת את המטופל הסובל מגמגום את **הפקת צלילי**
הדיבור בצורה מיטבית לכתחילה. מוסבר לו איך לייצר כל צליל בשפה ללא לחץ
או מתח בהפקת הצליל. **כל צלילי הדיבור בשפה מתקבצים לארבע קבוצות**
צלילים, כאשר המאפיינים לכל קבוצה משותפים והמטופל לומד לכתחילה
לייצר בנפרד את הצלילים של כל אחת מהקבוצות ע"י **מטלות מסויימות לאותה**
קבוצת צלילים. בסוף מלמדים את המטופל לשלב ביניהם יחד באופן שיאפשר
לו דיבור הדומה למי שמדבר בשטף טבעי. (להלן : שיטת עיצוב שטף הדיבור).

שיטת עיצוב שטף הדיבור מיושמת בכל העולם.
קדמה לה ומקבילה לה "שיטת עיצוב הגמגום" הנוקטת גישה טיפולית אחרת
של דיבור המטופל עם גמגום תוך הוראת הכלים לשימוש עת נעצר הדיבור
בגמגום, להחלשתו וצמצומו של המעצור.

4. דהיינו, בשיטת עיצוב שטף הדיבור לכתחילה יש חלוקה לארבע קבוצות צלילים
עם מאפיינים לכל קבוצה. בעניין זה אין למבקשת כל יתרון על פני כלל
המטפלים בעולם.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

5. הלכה למעשה ממה שהוכח לפנינו לכאורה, ויפורט בהרחבה בהמשך, בקליפת
אגוז תוכנת ד"ר פלואנסי היא אמצעי למימוש ויישום תורת הדיבור לפי שיטת
עיצוב שטף הדיבור ומבוססת על שיטה אוניברסלית זו.
6. המבקשת טענה כי שיטת ד"ר פלואנסי ייחודית אף ביחס לשיטת פרו' וובסטר
בכך שהיא תכנית טיפולית מקיפה המתפרשת על זמן רב ומתורגלת בבית
באמצעות מחשב. פיתוח התוכנה הטיפולית לא התקיימה בשיטת פרו' וובסטר
והושקעו בה מחשבה מקורית וכסף רב. לטענת המבקשת התרגול בתוכנה הוא
ייחודי לה. לגרסתה אין בעובדה שהתוכנה מבוססת על מתודולוגיה טיפולית
ידועה, לשלול את המקוריות והייחודיות שלה. שכן זכות היוצרים אינה על רעיון
או תהליך אלא על "דרך ביטויים" (ס' 5 לחוק זכויות יוצרים).
7. לטענת המבקשת אף גורם בעולם לא יישם את המתודולוגיה באמצעות תוכנת
מחשב לפניו ובגין כך זכות היוצרים. סימוכין לכך מצאה המבקשת במאמר
נספח 12 לתגובת המשיב אשר בהערת שוליים למשפט המציין שניתן להשתמש
באפליקצית מחשב, ויש הפניה לתוכנת ד"ר פלואנסי. יחד עם זאת מציינת
המבקשת כי אותה הפניה בהע"ש מפנה גם לתוכנה נוספת בשם (CAFET) אשר
הקישור אליה מגלה כי מדובר בתוכנה שהוחל בפיתוחה במקביל לד"ר פלואנסי
אך ננטשה ואינה זמינה. (למעלה מהצורך יאמר כי טענת המבקשת נסתרה על
ידי המשיב חד משמעית באשר לנספח 12 שצורף לתגובה אין הפנייה לתוכנת
המחשב של המבקשת וכי הלחיצה על הקישור לא מביאה לאתר של ד"ר
פלואנסי או של המבקשת אלא לאותו פיתוח עתיק שבעניינו ניתן הפטנט שפג
לפני כ- 12 שנה ואינו בשימוש על ידי המבקשת).
8. הפניה זו של המבקשת עצמה מוכיחה לכאורה כי הרעיון ליישם את שיטת ד"ר
ובסטר בתוכנה אינה ייחודית למבקשת ונעשו נסיונות כאלו זה מכבר. דהיינו
הטענה כי עצם דרך היישום של שיטת עיצוב שטף הדיבור בתוכנת תרגול
ייחודית לה, לא הוכחה. ההיפך, הוכח לכאורה כי אף אחרים ניסו לפחות דרך
יישום זו והביאוה "לביטוי" על פי סע' 5 לחוק זכויות יוצרים.
9. מטעם זה דין הבקשה להדחות, אולם בכך לא די.
10. המבקשת הסתמכה אף על הליך הסכסוך בין מר אריה פרידמן (להלן: עניין מר
אריה פרידמן) לבין המבקשת (בש"א 7388/07 פלואנטק נ' אס.טי.אס. ואח'

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

פורסם (בנבו), שם לגרסתה יצא ביהמ"ש מהנחה שהתכנה מוגנת בזכויות יוצרים.

11. אף טענה זו אינה מדויקת לשון המעטה, אם בכלל, שכן, עיון בת.א. 11403/07 בבש"א זו מעלה כי שם נאמר בין היתר כך: "... לאחר חודשים ארוכים נוספים התברר כי שימוש בתוכנה במשך מספר חודשים בסיום הקורס, לא הביאו ללקוחות המבקשת לתוצאות המצופות משום שהם לא הצליחו להשתמש בכלים שלמדו, ליישם מול הסביבה, לא רק מול מסך המחשב. **התברר כי בנוסף לעבודה מול המחשב, יש צורך בשלב מהותי נוסף של קורס תרגול עם המשתמש** בשימוש בפועל בטכניקות שלמד מול המחשב, גם מול אנשים חיים, המצריך חודשי עבודה ארוכים נוספים בליווי אינטנסיבי הרבה יותר.

...
כתוצאה מכך נאלץ מר הריס לפנות את כל זמנו מרצו וכשרונו ללקוחות, לבנות תוכניות שנתיות... על מנת לשווק מוצר יעיל, במקום להקדיש את כל זמנו ומרצו לשיווק התוכנה, **משום שלא היה טעם להמשיך למכור מוצר שאינו עונה על דרישות הלקוח ומביא לתוצאות הנדרשות.**" (דגש ש.ש.).

12. דהיינו, גם בהליך המשפטי שקיימה המבקשת מול אס.טי.אס, אין אמירה חד משמעית ממנה ניתן ללמוד על "סוד מסחרי" או "זכויות יוצרים", או זכות קניינית מוגנת אחרת. ההפך, ניתן ללמוד כי המוצר לא היה שלם, לא היה יעיל והיה מקום לשיפור ניכר, בהדרכה וליווי הלקוחות בשילוב של תרגול ואמצעים נוספים.

13. הוכח לכאורה כי התוכנה היא אמצעי מיני רבים ליישום שיטת עיצוב שטף הדיבור ומבוססת על שיטה כלל עולמית זו.

14. חוק עוולות מסחריות קובע: **"סוד מסחרי"** - "מידע עסקי מכל סוג שאינו נחלת הרבים ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, אשר סודיותו מקנה לבעליו יתרון עסקי על פניו מתחריו, ובלבד שבעליו נוקט **אמצעים סבירים** לשמור על סודיותו". (דגש ש.ש.). הוכח כי אדני השיטה ידועים בעולם וכי נעשה בהם שימוש בעולם ובארץ, זאת על פי המאמר לעיל ופסה"ד לעיל.

15. פסק דין ע"ע 164/99 דן פרומר צ'ק פוינט – רדגארד בע"מ (פורסם בנבו) מפרט מהו סוד מסחרי. "סוד מסחרי" אינו מילת קסם. **על המעסיק הטוען לקיומו של "סוד מסחרי" להוכיח את קיומו.** הינו, עליו לתאר ולפרט מהו הסוד. אין להסתפק בתיאור כללי או בטענה כללית על קיומו של "סוד", כפי שארע

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

- 1 במקרה דנן, אלא יש להצביע לדוגמה על תוכנה, פורמולה, נוסחה מסוימת,
2 רשימת לקוחות מסוימת, תהליך מסוים, וכו'. במסגרת הוכחת ה"סוד
3 המסחרי" על המעסיק הקודם להוכיח גם את היקפו ואת הזמן שעליו להיוותר
4 בגדר "סוד". יתרה מזאת על המעסיק הקודם להוכיח, כי מדובר ב"סוד" וכי
5 הוא נקט באמצעים סבירים במטרה להבטיח את שמירת הסוד
6 המסחרי..."(דגש ש.ש.).
- 7 16. המבקשת תצטרך להוכיח לא רק את התוכנה אלא גם את התקופה שעליה
8 להיוותר כסוד וכפי שנקדים ונאמר, ה"פטנט" הנטען לכתחילה אם וככל שהיה
9 -פג תוקפו. (ראה נספח 1 לתצהיר המשיב). בדיעבד הודתה המבקשת כי המשיב
10 צודק וחזרה בה מהטענות לפטנט. טענה זו לכתחילה ולו ברמיזה, של המבקשת,
11 לא הייתה תמת לב ועניין זה מטה את הכף לטובת המשיב במבחני סעד שביושר.
- 12 17. המבקשת מודה כי שיטת פרו' וובסטר קיימת משנות ה-70 ואף אם אינה
13 "אוניברסלית" כטענתה, הוכשרו בה באמצעות ד"ר קרול, המבקשת ובית
14 החולים הדסה. משכך הוכח לכאורה כי אין למבקשת בלעדיות לכתחילה
15 ביישום השיטה בארץ ובעולם. בית חולים הדסה הנו גוף רפואי גדול המעניק
16 שירות למאות אלפי מטופלים. משכך מדובר בידע המוקנה לקהל הרחב הנזקק
17 לטיפול בליקוי הגמגום. דהיינו הוא "נחלת הרבים".
- 18 18. לטענת המבקשת הדסה והמבקשת הם" היחידים" בארץ שעובדים לפי שיטת
19 ד"ר קרול המבוססת על פרו' וובסטר ומנחילים אותה רק לעובדיהם וכי מאחר
20 והמשיב לא למד קלינאות תקשורת לא יכול היה לדעת זאת אלא מהמבקשת
21 וכתוצאה מעבודתו אצלה. אין לקבל טענה זו, גם נוכח עניין מר אריה פרידמן
22 לעיל, שהוא גוף נוסף מעבר למבקשת והדסה, ואף הוא עובד עם הדסה. וגם נוכח
23 חברת נובוטק ישראל העובדת עם הדסה לגביה נרחיב מטה. כבר עתה הוכח
24 לכאורה שאין למבקשת בלעדיות.
- 25 19. מעבר לכך, המשיב סתר את טענת המבקשת כי הוכשר רק אצלה. המשיב הוכיח
26 כי הוא אוטודידקט, הלומד בכוחות עצמו ואף צירף תעודות לכך בתצהירו (נספח
27 8, 16, 17, 18). בתחומים רלוונטים הנושקים לעיסוקו. לא למותר לציין כי
28 המשיב למד על בשרו ובדרך מאומצת את השימוש בשיטות כולן ושכללן נוכח
29 נסיונו. על פי הפסיקה, "נסיון" כשלעצמו אינו בבעלות מעסיק.
- 30 20. המשיב טען וכך גם נקבע בפסיקה, כי נטל ההוכחה בעניין זה על כתפי המבקשת
31 בפרט בהליך זמני ובסעד קיצוני העוסק בהגבלת חופש העיסוק ושבירת מטה

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

- 1 לחמו. לטענתו, מר הריס אישר בעדותו כי מתודולגית התוכנה הינה על פי עיצוב
2 שטף הדיבור של פרופ' וובסטר. אכן כך.
- 3 21. לצורך הוכחת טענתו כי לא מדובר בסוד מסחרי או המצאה יחודית למבקשת
4 או לתוכנת ד"ר פלואנסי, הביא המשיב את המאמר המפרט את הטכניקות
5 והמשימות הכלולות במתודיקת לימוד זו (נספח 12 לתגובתו) וביניהם נשימה
6 נכונה, התחלה רכה בדיבור, הפחתת לחצים בעיצורים, תנועות מלאה של
7 אברי ההיגוי, הארכת תנועות וצלילים. אלו המשימות אשר לגרסת המשיב
8 עומדות בכל בסיס העבודה בשיטת עיצוב שטף הדיבור לטיפול בגמגום. אכן אלו
9 הן אושיות היסוד של השיטה, כך במאמר זה בנספח 12, וכך גם בנספח 2
10 לתצהיר המשיב, פרסום מאתר נובוטק ישראל והמרכז הרפואי הדסה, שבו
11 קורס אינטרנטי חדשני לטיפול בגמגום.
- 12 22. וכך נכתב בראשית הפרסום של נובוטק והדסה, בין היתר: "הקורס החדשני
13 מתבסס על קורס עיצוב שטף הדיבור הותיק והמוכר של המכון לטיפול שפה
14 ודיבור בביה"ח הדסה עין-כרם. הקורס פותח בשיתוף עם צוות הקלינאיות
15 המנוסה של הדסה המלווה את המשתמשים לכל אורך הדרך, ומספק להם
16 תמיכה ועזרה שוטפת לאורך הקורס ולאחריו" (דגש ש.ש.) דהיינו מדובר
17 בתהליך "ותיק ומוכר". אינו "סוד" ניכר הרצון לאפשר לכל דיכפין להיעזר
18 בכלים.
- 19 23. במבוא נרשם במפורש:

עיצוב שטף הדיבור היא גישה
טיפולית מוכרת מזה עשרות שנים.
בבסיס השיטה נמצאת מערכת תבניות
הפקה אותם לומד המשתמש בצורה
היררכית. את התבניות הנלמדות
מתרגלים שוב ושוב עד אשר אופן
הביצוע מוסמך היטב בנוף ונבנה זיכרון
שריר. התבניות החדשות יוצרות קשרים
חדשים במוח, אשר משפרים את שטף
הדיבור. על פי גישה זו, הלמידה

מאפשרת למשתמש שינוי בדפוסי
הדיבור האוטומטי שלו ומאפשרת לו
שימוש בדפוס דיבור שונה ושוטף יותר.

- 20 24. מערכת התבניות שהמבקשת טענה כי המשיב "העתיק" נמצאת בשיטה מקדמת
21 דגא ובבסיס השיטה. את הכלים הללו העתיקה המבקשת עצמה לתוך התוכנה
22 ד"ר פלואנסי ובאופן לא ראוי היא מנכסת אותם לעצמה ומנסה לשלול
23
24

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

- 1 מהמשיב שימוש בה. אולם כאמור, המשיב הוכיח כי הכלים הללו מצויים
2 לכתחילה במתדולוגיה עוד משנות ה-70.
3 25. עוד הוכח כי"

קורס Novotalk-Hadassah מוכר במסגרת סל
הבריאות (עפ"י חוק בריאות ממלכתי) - מבוטחי
קופות החולים השונות זכאים להחזר של כ-50%
מעלות הקורס (הזכאות להחזר הינה אישית ומותנית
באבחון והערכה ע"י צוות הדסה. בדיקת הזכאות
הינה באחריות המשתמש מול קופת החולים בה הוא
מבוטח)

- 4
5 26. על כן גם מטעמי היות המידע פתוח וידוע וזמין לכלל הציבור, אף באמצעות
6 קופות חולים וגם נוכח קיומם של גורמים רבים אחרים בשוק דין הבקשה
7 להדחות.
8 27. המבקשת טוענת כי בתחילת הדיון בפרוטוקול טענה שהעילה שהיא "תחרות"
9 אינה חלק מהבקשה שלה (ע' 1 ש' 11-12) חרף זאת, טענה בסיכומיה לעניין
10 התחרות ולעניין הנזק בתחרות. המשיב ביקש למחוק טענות אלה, אולם מצאנו
11 לנכון להתייחס אליהן לגופן, כדי לא להותיר, למעלה מן הצורך שום קצה פרום.
12 28. תחרות נשוא הליך זה היא לטובת הציבור, ובפרט ציבור מטופלים הסובל מקשיי
13 דיבור וגמגום. תחרות זו היא מבורכת. יתר על כן, הוכח לעיל לכאורה כי קופות
14 החולים מעודדות שימוש בנותני השירות ומשתתפות בתשלום, כך שהטענה של
15 המבקשת בסיכומיה ל"הפסד" לקוחות עקב "תחרות", נדחית גם לגופה.
16 29. נתייחס איפה לטיעון המבקשת ביחס לאפליקציה הנמצאת בשלבי פיתוח אצל
17 המשיב בלבד ולא לעיסוקו הכללי במתן טיפול וסיוע ללוקים בדיבור.
18

האפליקציה של המשיב

- 19
20 30. המבקשת שלחה חוקר מטעמה לראיין את המשיב, ולדלות ממנו מידע על
21 אפליקציה שהוא מפתח. לטענתה ממצאי החוקר מצביעים על "העתקה", של
22 עקרונות התוכנה ד"ר פלואנסי ומסכיה.
23 31. המשיב טען כי מדובר בפלטפורמה שונה לחלוטין וכי המשימות באפליקציה שלו
24 לא יכולות להיות מועתקות על ידו מה- "תוכנה", שכן הן מצויות במאמרים
25 הקודמים לתוכנה, שהגיש, ועקרונות שפירטנו בהרחבה לעיל. סימוכין לטענה זו

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

- 1 הביא המשיב דווקא מחקירתו של מר הריס כלהלן: "ש. כשד"ר קרול באתר
2 שלכם, יש הרצאה שלו במשך שעותיים ורבע, הוא נצמד בדיוק למתודולוגיה של
3 עיצוב שטף הדיבור. ת. נכון. ש. שם הוא גם מסביר שהוא מקווה שתרגמתם את
4 המצגת שלו נכון מעברית לאנגלית כי הדיוק של המשימות חשוב. ת. כן. ש.
5 רואים שם דוגמאות בדיוק כמו המשימות שלכם. ת. כן. ש. אז תסכים איתי
6 שהמשימות הן לא המצאה שלכם. ת. נכון. ש. אם המשיב משתמש במושג
7 נשימה נכונה, זה השימוש הנכון של עיצוב שטף הדיבור. לא נשימה מלאה. ת.
8 לא נכון. המדויק הוא נשימה מלאה (חוזר באנגלית על התרגום), זה גם לא
9 נשימה רגועה כפי שמופיע במאמר בנספח 12. ש. זה אומר שאם במסך
10 המשימות של המשיב הוא מתייחס לנשימה נכונה ואתה כותב נשימה מלאה,
11 אלו שתי משימות שונות. ת. לחלוטין לא. זו אותה משימה של עיצוב שטף
12 הדיבור." (ע' 5 ש' 26-10)(דגש ש.ש.).
- 13 32. מר הריס מודה כי המקור הוא המשימות של שיטת עיצוב שטף הדיבור וכי אין
14 המצאה של המבקשת. דהיינו, המשיב הוכיח לכאורה שלא מדובר בפיתוח
15 עקרונות של המבקשת בתוכנה המהווה סוד מסחרי או מקצועי בניגוד לטענתה
16 בבקשה.
- 17 33. המשיב נשאל בהקשר לשיטת פרופ' וובסטר וביחס לתוכנה ואפליקציה של
18 שיטה זו, ועונה "ש. למתודולוגיה של וובסטר אין תוכנה נכון. ת. עד כמה שאני
19 יודע יש, הם אפילו מפרסמים באתר שלהם כמה תוכנות ויש גם אפליקציה."
20 (עמ' 20 ש' 6-5). לפיכך גם בעניין זה נסתרה גרסת המבקשת, ולכל הפחות הוטל
21 בה ספק ונטל ההוכחה על שכמה של המבקשת.
- 22 34. עוד, המבקשת עצמה מודה כי כיום קיימת תוכנה נוספת נובוטק אשר פותחה
23 לפני שנים ספורות. לגרסת המבקשת מר רוט שעבר טיפול בתוכנת ד"ר פלואנסי
24 פיתח אותה, (נספח 3 תקליטור CD צורף לתגובת המשיב דקות 3: 30 ו-17: 5
25 לסרטון הראשון). מר רוט עבד על התוכנה השנים רבות, הכיר את תוכנת ד"ר
26 פלואנסי כמטופל בלבד, פיתח אותה בעזרת הרשות לחדשנות והיא נועדה
27 לטיפול מרחוק באמצעות האינטרנט. לטענת המבקשת נובוטק אינה מחליפה
28 את הקורס בהדסה. בכך נסתה המבקשת לאבחן תוכנה זו של נובוטק
29 מהאפליקציה אותה מבקש המשיב לפתח. אין באבחנה זו כל ממש, מדובר
30 בתוכנה נוספת, לשימוש באינטרנט, המבוססת על גישת עיצוב שטף הדיבור.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

35. המשיב טען לתוכנות נוספות כגון ניניספיצ' וטיקטוק (ס' 22 לתצהירו) , לגביהן טענה המבקשת כי אינן ייעודיות לטיפול בבעיות שטף הדיבור (ע' 23 ש' 24-ע' 26 ש' 6). טענתו לא נסתרה, הכחשת המבקשת הייתה בעלמא ללא סימוכין.
36. המשיב טען כי תוכנות אלו מוכיחות שמקובל להשתמש באמצעים טכנולוגיים לטיפול בגמגום ובשטף הדיבור. גרסתו הוכחה לכאורה.
37. המבקשת טענה כי תוכנת המשיב היא העתקה של התוכנה שלה ואף תוכנה מתקדמת עליה היא עמלה , וכי קיים **דמיון מהותי וצורני** בין אפליקצית המשיב לתוכנת המבקשת. לטענתה **הגם שאין בידה עותק מלא של האפליקציה שלו די בהתבוננות ב"חלקים" שהוצגו בפני החוקר מטעמה, שנשלח למשיב, על מנת להצביע על העתקה מלאה של אופן ביצוע התרגילים, בחירת ההברות ובמשוב שיש בתוכנה, לרבות גרף ההמחשה של אופן הביצוע ומתן הציון.**
38. נקדים ונציין כי מה שהביאה המבקשת, הוא כה חלקי שאין לבסס עליו בקשה כגון זו ובוודאי שלא ניתן לבסס על כך את הסעד שהתבקש של שלילת היכולת של המבקש לעשות שימוש בשיטת עיצוב שטף הדיבור באפליקציה משלו. יודגש כי החוקר לא התייצב לדיון להיחקר על חקירתו. הימנעותה של המבקשת מהבאתו מקימה את החזקה כי אילו היה מגיע, היה מעיד שלא לטובת המבקשת.
39. עוד, המבקשת היתה ערה לכך ש"המשוב" באפליקציה טרם הוצג בפני החוקר, וטענה כי המשיב אישר כי "משוב" יתאפשר בעתיד. פיתוח "עתידי", שעוד לא נולד, לא יכול להיות מוגבל מראש בסעד בהליך הזמני, ולכן טענת המבקשת למשוב "דומה" נדחית ומוטב לולא נטענה. המבקשת נסתה לעשות דיג, כדי לקבל מידע, וביחס למשוב לא צלחה דרכה.
40. מר הריס, נציג המבקשת התייחס לדמיון הגרף (ע' 6 ש' 5-3) וכן לנספח 8 לבקשה השוואת צילומי המסך. אולם המשיב עמד על כך שהאפליקציה נמצאת בשלבי פיתוח וכלל עוד לא הושלמה .
41. עוד, במסגרת החקירה הנגדית הודה מר הריס כי גם החוקר שעה שהמשיב ניסה להציג לו את היישום צפה בבאגים (תקלות) , כי מדובר במוצר שטרם הושלם, וכי באפליקציה של המשיב יש חסרונות (ע' 12 ש' 13-9). יש בכך להצביע כי לא מדובר ב"אותו מוצר" וכי למעשה מדובר במוצר בפיתוח, שאינו שלם, משכך לא ניתן לטעון ל"העתקה" זאת בפרט נוכח העובדה כי הגרסה המתקדמת של

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

- 1 **המבקשת בטאבלט מפותחת במשך שנה ו- 5 חודשים ממועד סיום העסקת**
- 2 **המשיב. לכן גם לו נחשף לתחילת פיתוח התוכנה המתקדמת בעת עבודתו יש**
- 3 **לקוות נוכח הזמן שחלף וההשקעה שהמבקשת טוענת שהשקיעה בתוכנה**
- 4 **המתקדמת כי המוצר כיום של תוכנת המחשב המעודכנת של המבקשת איננה**
- 5 **זו אשר נחשף אליה המבקש ולכן גם לא יכול היה בפועל להעתיק אותה.**
- 6 42. המשיב הכחיש דמיון בין האפליקציה לתוכנה וטען כי הדמיון בהברות נובע
- 7 מהיותן חלק מהשפה העברית, עליה אין למבקשת זכות קניינית (ס' 9 לתצהירו)
- 8 ,וכן כי הבסיס לאפליקציה שלו הינם מאמרים שקרא בכוחות עצמו על מנת
- 9 להתאים את התכנים באפליקציה שלו וכי לא עבד על הטאבלט לו טוענת
- 10 המבקשת, אלא על המחשב הנייח (ע' 15 ש' 23-25).
- 11 43. התבוננות במסך המשימות (נספח 8 לתצהיר המבקשת, ע' 47) מראה כי מדובר
- 12 בכללי מתודת עיצוב שטף הדיבור. כך למשל "הברה מוארכת", "נשימה",
- 13 נלקחים ממתודת עיצוב שטף הדיבור, עליה אין למבקשת בלעדיות. הסברנו
- 14 לעיל כי מתודת שטף הדיבור מחולקת מראש לארבע קבוצות צלילים, בעלות
- 15 מאפיינים דומים.
- 16 44. בע' 48 לתצהיר מר הריס ניכר כי באפליקציה, המשיב כולל באותו מסך 3
- 17 הברות. בתוכנת המבקשת מדובר בחמישה מסכים שונים(ע' 48-3 מסכים, ע' 49
- 18 2- מסכים) לביטוי א, אל ולי. אופן התצוגה של המבקש שונה שכן מדובר במסך
- 19 משובץ למדידה און ליין. המבקשת טענה לדמיון עם ע' 50 -דיגום הקול, אך בעמ'
- 20 50 אין דיגום קול של האפליקציה ולכן לא הוכח כל דמיון. וכך בכל נספח 8
- 21 לתצהיר המבקשת, לא הוכחו קווי דמיון פרט להברות ואף זאת במסכים
- 22 הנראים ויזואלית לגמרי שונה.
- 23 45. עוד הדגיש המשיב כי עיקר התוכנה היא האפשרות לעקוב אחר המשימות
- 24 ולראות את הביצוע, ולא המילים והצורה (עמוד 16 שורות 10-17).
- 25 46. צילומי המסך שצרפה המבקשת חלקיים וקטועים. חקירת הריס העלתה כי "לא
- 26 **הצגנו את המסך המלא. המסך המלא היה בסרטון. ש. איזה סרטון? ת. בסרטון**
- 27 **של החוקר. ש. אתה הגשת מסכים לא שלמים שלך, למה? ת. על מנת לעשות זו**
- 28 **ולראות את הזהות שבדוגמאות. לא הצגנו מסך מלא שלנו על מנת להתמקד...**
- 29 **(פרו'). נוכח חלקיות המידע שהציגה המבקשת, בכוונה כדברי העד, גם מסכים**
- 30 **חלקיים וגם לא מתוך התוכנה המקורית אלא מתוך תוכנת הפיתוח, לפיכך לא**

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

- 1 ניתן ללמוד מה "דומה" בתוכנה שלה בהשוואה למסכים שצילם החוקר. לא
2 הוכחה העתקה ולו לכאורה.
- 3 47. המשיב הוכיח כי בתוכנה שלו יש מסך אחד המציג מספר הוראות ואילו
4 למבקשת שלושה מסכים שונים המציגים כל הברה בנפרד. עוד הוכח כי
5 באפליקציה יש מילים אשר אינן מופיעות בתוכנה של המבקשת, ולצורך כך
6 נעשה חיתוך המסכים. מר הריס מאשר: "מכיוון שאצלנו בתוכנה יש כל פעם
7 מילה אחת ואצלו באפליקציה הוא מצרף כמה מילים על אותו מסך" (פרו').
8 48. לא הוכח ולו לכאורה דמיון ויזואלי או מהותי.
- 9 49. הוכח בפנינו כי המשיב מטפל בגמגום ברובד רגשי ולא רק ברובד טכני, ואורך
10 הטיפול הוא שישה חודשים ולא כשנה אצל המבקשת, בעניין זה המבקשת טענה
11 שהשוני בינה לבין נובוטוק, נוגע לאורך תקופת הטיפול. דהיינו אף היא ראתה
12 את השוני בתקופת הטיפול כשוני מהותי.
- 13 50. באשר להקלטת הקול. פיתוח זה אינו ייחודי למבקשת ונעשה אף על ידי
14 נובוטוק. במרכיב זה אין לה זכות יוצרים וההפניה לפטנט היתה מטעה. זאת
15 ועוד באתר אמב"י קיים אותו גרף חינם לכל הרוצה לתרגל והוא ממוקם
16 בקטגוריית "עזרים למגמגמים" שבינהן סופר, רשמקול וגרף חיווי קול. כלים
17 המצויים לתרגול המגמגמים. גם בכך יש לסתור טענת הסוד המסחרי או הזכות
18 המוגנת.
- 19 51. הוכח לכאורה כי ישנם מכונים אחרים העושים שימוש באפליקציות
20 וטכנולוגיות הכוללות הקלטת קול וניתוח דיבור. חברת NINISPEECH
21 אפליקציית מובייל המעניקה משוב למגמגם באופן מיידי.
22 חברת TIKTALK תוכנה לטיפול מרחוק.
23 חברת SIRMA MEDICAL SYSTEMS טיפול באמצעות אפליקציה.
24 חברת LIFE FLUENCY טיפול האמצעות טכנולוגיית VR.
25 המשיב דייק וציין כי המכונים הללו אינם מכונים המעניקים כלי טיפולי
26 טכנולוגי גם אם אינם מיישמים את מתודולוגיה עיצוב שטף הדיבור, אולם
27 הצביע על כך שהטכנולוגיה לגביה טוענת המבקשת לייחודיות ולזכויות קיימת
28 ונפוצה בהקשרים שונים של הטיפול בגמגום. בכך סתר טענת הזכויות של על
29 הטכניקה.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

52. המבקשת טענה כי המשיב השתתף בישיבות בהן נעשה שימוש בטבלט , בהכנת התוכנה החדשה. המשיב הכחיש את נוכחותו בישיבות צוות הנוגעות לטאבלט :
"ש. מר הריס אומר שבתור עובד בכיר בחברה היית שותף בתהליך של המרת התוכנה לכזו שתוכל לעבוד על טאבלטים. ת. לא ידוע לי על כוונה כזו. ש. כשהוא אומר שישבת בישיבות צוות שהיו בעניין הזה הוא משקר. ת. אני לא הייתי בישיבת צוות כזו. ש. כשהוא אומר שנתנו לך טאבלט ביד על מנת להתנסות על הפיתוח הוא משקר... ת. בשלב קצת לפני שיצאתי התחילו להיכנס עם טאבלטים של ווינדוס. היו כמה מטופלים שעבדו עם המערכת של המבקשת על טבלט שיש בו ווינדוס. זה הטאבלט היחיד שאני מכיר בהקשר של ד"ר פלואנסי. ש. חוזר על השאלה. האם כשעבדת במבקשת ניתן לך טאבלט כזה או דומה על מנת שתתנסה בפיתוח של התוכנה. ת. לא." (עמ' 16 ש' 26-31, עמ' 17 ש' 1-6) (דגש ש.ש.). הגרסה המתקדמת של ד"ר פלואנסי אשר אליה נחשף בטאבלט לקראת סיום עבודתו, לא הוצגה. מר הריס טען שהמשיב הכיר את הגרסה המעודכנת והתנסה בה (ס' 33 לתצהיר מר הריס וכן ע' 8 ש' 14-7). לעומת זאת, המשיב טען כי לא הכיר את התוכנה (ע' 16 ש' 26) אף שבדיעבד נזכר שהחזיק את הטאבלט.
53. לטענתה הודה כי בעת עבודתו קיבל דיסק און קי של התוכנה לצמיתות, אף אם אין בידו את הדיסק און קי, עצם השימוש במשך 8 שנים אפשר לו להכיר את התוכנה היטב ולהעתיקה גם ללא עותק פיזי מזכרוננו (ע' 16 ש' 8-7).
54. בעניין זה טען המשיב כי **צילומי המסך שצירפה המבקשת שונים מהתוכנה עליה עבד במשך 8 שנות עבודתו**. עוד ציין כי העתירה היא לצו מניעה על פיתוח בטאבלט במבקשת, שעה שהאפליקציה של המשיב נעשית בדיסק און קי. משנחקר מר הריס בעניין זה אישר כי **הטאבלט נמצא בשלב בטא**. המשיב טען כי שלב בטא הוא שלב בו תוכנה נמצאת בפיתוח ומופצת לשם בחינת התוכנה. דהיינו, גרסת בטא של המבקשת אינה גרסה סופית ולכן ממילא אין בה סוד מסחרי מוגמר שניתן לטעון לגביה זכות יוצרים מושלמת. בכך לטענת המשיב הודתה המבקשת כי מדובר במוצר חדש וראשוני אשר המשיב לא נחשף לו ולכן לא יכול היה "להעתיק". גרסת המשיב הוכחה.
55. עוד טען כי בבקשה התייחסה המבקשת לצילומי מסך מתוך "תוכנת ד"ר פלואנסי המקורית" ואילו בחקירתו הנגדית התברר כי מדובר בצילומי מסך

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

מהפיתוח החדש. סתירה מהותית זו בטענת המבקשת מצדיקה דחיית

הבקשה.

56. תימוכין לכך מצא המשיב בצילומי המסך שצורפו לדוח החוקר (נספח 8 ונספח

5 ועמודים 42-47 לבקשה) ואשר לגרסתו לא מוכרים לו כלל ולא היו בתקופת

העסקתו. כך הצהיר במסגרת תגובתו ונתמך בחקירתו הנגדית של מר הריס "ש.

המשיב עבד רק על תוכנת מחשב ולא על טאבלט נכון. ת. לא מדויק. **נכון. אם**

הכוונה היא שהעבודה יום יומית, זה עדיין היה על תוכנת המחשב, אבל

בישיבות הצוות שביצענו על התוכנה שמופעלת על טאבלט, הוא השתתף בצורה

פעילה ואף החזיק את הטאבלט הזה בידיו, **שיחק בו**, נתן הערות והצעות

לשיפור... " (עמ' 7 ש' 20-24). הריס מאשר שהתובע עבד רק על התוכנה המקורית

שלגביה טען תחילה שהמשיב יכול היה לזכור בעל פה את תוכנה. משטוען עכשיו

שהמשיב זוכר את המצוי בטאבלט, הרי שגרסה זו של הריס נסתרה, שכן הוא

מאשר שאם וככל שהייתה חשיפה של המשיב לטאבלט היה זה בישיבות צוות

עת החזיק את הטאבלט, שיחק ונתן הערות. מאחר והתוכנה החדשה נמצאת

עדיין בחיתוליה, הרי שלא ניתן לומר שהמשיב יודע מישיבות כאלה את תוכנה

ויכול היה להעתיק אותה. גם מאחר והייתה די חדשה ובסוף תקופת העסקתו

וגם כי הייתה בלתי שלמה. עדותו זו של הריס סותרת את הטענה של היכרות

מעמיקה ורבת שנים עם המסכים השונים של התוכנה שבטבלט.

57. טענת המבקשת כי המשיב נחשף לפיתוח בטאבלט נסתרה לחלוטין, רובה

ככולה, בעדות המשיב שעמד על דעתו שלא נחשף לשינויי התוכנה. בנוסף נסתרה

בעדות הריס עצמו אשר מאשר כי אם וככל שנחשף המשיב לטאבלט היה זה

בזמנים קצרים, בישיבות ובאופן שאינו מאפשר התעמקות או העתקה. על כן,

גם טענה זו של המבקשת כי המשיב העתיק מהפיתוח החדש של התוכנה של ד"ר

פלואנסי לטאבלט נדחית - עובדתית.

58. המבקשת טוענת כי היכרותו עם תוכנת פלואנסי 8 שנים בעבודה היום יומית

היא זאת שבבסיס האפליקציה. הובהר כי דמיון לא הוכח לכאורה ונסיון שרכש

המשיב אינו רכוש המעסיק.

59. מהותית כלל לא מדובר באותה מערכת. המבקשת פתחה תוכנה בטבלט. המשיב

פיתח אפליקציה למכשירים מסוג אנדרואיד ולא תוכנות העובדות על מחשב.

לצורך כך, נדרש קוד תכנות שונה. ממילא הוכח כי המשיב לא נטל כל קוד של

המבקשת ולא יכול היה לעשות בו שימוש תיאורטית או בפועל.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

60. מדובר בפלטפורמות פיתוח שונות המבוססות על שפת תכנות שונה. אף חווית
המשתמש שונה, שכן היא מאפשרת נגישות לעבודה מול מטופל בכל מקום ובכל
עת ובנגישות לכל מקור חשמל וסביבת עבודה. זאת באבחנה מתוכנת מחשב
לרבות בטאבלט.
61. עוד טען המשיב שבאנדרואיד יש מצלמה באופן מובנה וכן יש אפשרות לעדכן
את הגרסה באופן אוטומטי, זאת בשונה מעדכון תוכנה במחשב הדורש פעולה
יזומה של משתמש.
62. שונות זו היא שונות מהותית יסודית ומובנית שלא נסתרה, בין האפליקציה של
המשיב לתוכנה של המבקשת. גם בשוני מהותי זה **כשלעצמו** די לדחיית
הבקשה.
63. אשר לתוכן הדגיש המשיב כי לא ניתן לעשות שימוש בתוכנת מחשב בהעברה
לאפליקציית אנדרואיד נוכח שפת התכנות השונה ובהיעדר צורך באנשי צוות
גיבוי.
64. המבקשת טענה כי נוכח הזמן הקצר של הכנת האפליקציה וההוצאות
המצומצמות, בניגוד להשקעה של מר רוט בנובוטק, לא ניתן להאמין שמדובר
בהמצאה ובתכנון עצמאי אלא בהעתקה בניגוד לתוכנת נובוטק. לטענתה יצירת
תוכן טיפולי מחייב השקעה רבת שנים ורבת משאבים וזו לא הוכחה וכי ארבעה
חודשים בלבד הם זמן לא סביר לפיתוח אפליקציה שכן לדבריו של המשיב החל
בפיתוח בפרואר 2019 ובקבלת לקוחות ביוני 2019 (ע' 15 ש' 23-24, ע' 20 ש' 22-
23).
65. המשיב נתן מענה והסביר כי העלויות קטנות בהרבה בהעדר צורך בגיבוי של
הרבה אנשי מקצוע, היישום לא יקר וגם לוח הזמנים מתקצר. המשיב הדגיש כי
היישומים היום מפותחים יותר. בכך סתר את טענת המבקשת כי לפיתוח כזה
דרוש לוח זמנים ממושך ומשאבים כלכליים בעלויות גבוהות. ממילא המבקשת
לא הוכיחה טענותיה לזמן או משאבים ואלו נטענו בעלמא.
66. הבדל נוסף עליו הצביע המשיב הנובע מהשוני בפלטפורמות הוא כי בתוכנה לא
ניתן לנתח את גרף הקול בדיעבד, אלא רק בעת ביצוע המשימה (אונליין) זאת
בניגוד לאפליקציה המאפשרת בחינה בדיעבד של המטופל את גרף הקול לאחר
ביצוע המשימה וניתוחו ימים או שבועות אחר כך. בכך הראה פיתוח מקורי
משלו, שונה ומתקדם, אשר וודאי אינו העתקה של התוכנה.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

67. ביחס לתוכן הראה המשיב שוני - לדוגמא: ציוני האפליקציה הם בין 10-1 ואילו תוכנת המבקשת מעתיקה אות "V" או "X" ללא טווח ציונים. בכך מציין המשיב האפליקציה משתמשת במדד אנושי במנעד גדול ומאפשרת למטפל השוואה בין ציוני המטופל לבין גרף הקול, שהוא מדד אובייקטיבי. דברים אלה לא ניתנים לביצוע בתוכנת המבקשת, בין היתר כי לא ניתן לראות את הגרף בדיעבד. לטענת המשיב, אין בתוכנת המבקשת כל זכר לפיתוחים אלה, אשר נבעו גם מהפך הרגשי עליו בשיטתו ומנסיונו האישי הוא שם את הדגש. זאת על מנת לאפשר למטופל ולמטפל לבחון את ההתקדמות לאורך זמן ורטוראקטיבית. לטענתו המבקשת לא הצביעה על שוני זה מאחר וכלל אינה מכירה את האפליקציה ועשתה מסע "דיג" על מנת לקבל את המידע הזה לשימושה באמצעות ההליך המשפטי.
68. לטענתו חוסר היכולת של הצגת הגרף בדיעבד בתוכנה משפיע על שוני נוסף בינה לבין האפליקציה בהקשר להקלטת ואחסון נתונים. בעניין זה ציין כי בעמוד 52 הציגה המבקשת כביכול מסך שלא מוכר למשיב ובו "רשימת הקלטות" המצויות ככל הנראה בתוך התוכנה ללא גישה ישירה של המשתמש אליהן. באבחנה מכך, באפליקציה שלו ההקלטות נגישות למשתמש. גם בכך הוכיח כי אין זהות בין התוכנה לאפליקציה ואין העתקה של הטכניקה או של היכולות של התוכנה. ההיפך, המשיב הוכיח פתרונות יצירתיים וחדשניים שאינם מצויים בתוכנה כלל. מכל מקום אין בהם העתקה או שימוש בסוד מסחרי או שימוש בזכות יוצרים או ב"דרך ביטויה" או מידע עסקי.
69. מר הריס מאשר כי עיקר החידוש אצל המשיב הוא האפשרות של בדיקת הקול בדיעבד וכי בתוכנה של המבקשת לא קיימת אפשרות כזו (עמ' 11 ש' 9-1). בכך אישר הריס בעדותו את השוני הנטען על ידי המשיב וכי מדובר ביישום בעל מאפיינים חדשים, לא מועתקים ושונים לחלוטין.
70. גם מטעמים אלה דין הבקשה להדחות.
71. עוד טענה המבקשת כי לו סבר התובע כי צילומי המסך הבודדים של החוקר לא מייצגים את שונות האפליקציה היה עליו להביא צילומי מסך אחרים כדי להפריך דמיון זה וכי גם העובדה שמדובר באפליקציה לעומת תוכנת מחשב בפלטפורמה או מדיה שונה אין בהם כדי להראות שוני מהותי נוכח הדמיון המהותי והעיצובי. יודגש, נטל ההוכחה על כתפיה!

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

72. כאמור לעיל המשיב טען והוכח לכאורה כי הדמיון נובע מ"קבוצות ההברות" שביישום גישת עיצוב שטף הדיבור. בעניין זה הודתה המבקשת ואישרה כי גם תוכנת דוקטור פלואנסי מבוססת על גישת עיצוב שטף הדיבור ושל הצגת ההיגוי של המטופל בזמן אמת (ע' 6 ש' 32-30). נדחית טענתה ל"העתקה" גם לאפשרות ההקלטה החופשית בתוכנה שהועתקה לאפליקציה (ע' 6 ש' 24-23).
73. עוד, המבקשת טענה כי על פי מסמך 12, מאמר שהגיש המשיב, יש לתרגל הארכה של ההברות, אך במקביל "יש לצרף את ההברות יחד", ללא עצירות או הפסקות בין המילים..." לעומת זאת, בפרזנטציה לחוקר (מספח 7) **מזכיר המשיב שכל הברה נאמרת בנפרד** עם הפסקה של שניה. לטענת המבקשת מראה הדבר על חוסר ידע של המשיב. טענה זו תזקף לחובתה. אם אינו מקצועי, מה לה לחשוש מפניו? אולם לטענת המשיב, מראה הדבר על מקוריות האפליקציה ונקיטת גישה שונה. טענתו מתקבלת. גרסתו הייתה עקבית יותר ומבוססת.
74. המשיב טען כי מר הריס עצמו אישר שאצל המבקשת יש מילה בודדת על כל מסך ואילו אצל המשיב יש מספר מילים לתרגול (עמ' 11 ש' 33-21). אכן בחקירת מר הריס לטענת המבקשת שכל הדוגמאות המצוינות במשימות הן בגין אותה משימה הפריך את גרסת המבקשת כלהלן: "ש. זה אומר שאם המטופל מדרג את הציון של עצמו מ-1-10 ואצלכם יש דירוג של X או V זה דירוג שונה לגמרי. ת. לא. לחלוטין לא, מכיוון שהדירוג הוא שוב אילוץ של חיסרון באפליקציה. בתוכנה שלנו ניתן פידבק לא רק על ביצוע נכון או לא, אלא על אלמנטים שונים בביצוע. הפידבק המפורט הוא הרבה יותר יעיל מאשר איזשהו ציון כללי שהמטופל רואה. אני מניח שבהמשך תכנן המשיב להוסיף גם פונקציונלי את זה. ש. אתה מסיק מסקנות. ת. אלו דברים שהוא אמר בסרטון שהוא ישפר. ש. בעמ' 50 רשום 1.2 דיבור עם הברה מוארכת, תרגיל 1/4 נכון. ת. כמו שאמרתי אצלנו זה מפוצל למסכים שונים. ש. בעמ' 50 1.2 דיבור עם הברה מוארכת, תרגיל 1 מתוך 4, הכוונה ב-1.2 ב-1 שזו הכוונה לשיעור וה-2 זו היחידה. ת. כן." (עמ' 12 ש' 21-9). (דגש ש.ש.)
75. מר הריס מפרט ליקויים באפליקציה, מסתמך על "הנחות" שהמשיב יתקן את האפליקציה, ומודה שבמבקשת יש פיצול מסכים שונה. כל חקירתו מעלה שאין לבקשת המבקשת לכתחילה על מה שתסמוך, שמדובר בהנחות לפיתוח עתידי, כשאין דמיון כרגע, ושהאפליקציה אליבא דמר הריס נחותה.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

76. יתר על כן באשר לטענת המבקשת כי גם שאלת המשוב למטופל באמצעות האפליקציה תפותח בשלב מאוחר יותר על ידי המשיב, כמו שהיא מצויה בתוכנת המבקשת, ענה המשיב כי **המבקשת לא יכולה לטעון לסוד שעה שבאפליקציה שלו הוא לא קיים, כלל בשלב זה!**
77. מכל מקום לא ניתן לומר שיעתיק, אם וככל שיפתח משוב, שכן משוב כזה קיים גם בתוכנת נובוטוק וגם בעניין המשוב אין למבקשת זכות יוצרים או סוד מסחרי או זכות קניינית אחרת המעוגנת בחוק.
78. חמור מכך, כאשר נשאל מר הריס מהי המשימה המועתקת ציין כי לא ראה את תוכן המשימות. "ת. ראיתי את כל רשימת המשימות. ש. **לא ראית בפנים את התוכן של המשימות. ת. לא. ראיתי חלק מהמשימות.** ראיתי כשהמשיב נכנס לחלק מרשימת המשימות, אותו חלק שכבר עובד כי **חלקם עדיין לא עובדים**, כך הוא טען בפני החוקר בסרטון. בכל אחד מהמסכים מוצג גרף כפי שהוא מופיע אצלנו בתוכנה. " (עמ' 6 ש' 5-1). משמע מר הריס לא ראה את תוכן המשימות לא יכול לטעון להעתקה (עמ' 5 ש' 33-31, עמ' 6 ש' 24-1) ובהמשך "ת. (מדפדף בנספח 8) אין לי דוגמא. אני יכול להראות לך את זה פה בסרטון (מנגן את הסרטון ומציג בפני ביה"ד) הנה הוא אומר בסרטון התחלה רכה... למיטב ידיעתי בעיצוב שטף הדיבור אין משימה שנקראת הקלטה חופשית. ש. **על הקלטה חופשית יש לך זכות יוצרים. ת. לא.** " (עמ' 6) (דגש ש.ש.).
79. המבקשת לא הרימה את נטל ההוכחה המוטל על כתפיה שהתוכן של המשימות באפליקציה הוא העתקה מהתוכנה של המבקשת. מנגד, הוכח לכאורה ע"י המשיב שמדובר בפלטפורמות שונות. הקו המשותף היחידי הוא מתודולוגית עיצוב שטף הדיבור שאין למבקשת כל זכות בה והיא נחלת הכלל משנות ה-70.
80. למעלה מהצורך נתייחס לסיפא הגדרת המחוקק. הדרישה להגנה על סוד מסחרי ע"י הטוען לו.
- אמצעי הגנה על ה"סוד" המסחרי**
81. אין מחלוקת כי מטופלים שקיבלו עותק של התוכנה של המבקשת ורשיון לעשות שימוש בה הוחתמו על התחייבות שלא להעתיקה או לעשות בה שימוש לא מורשה (ע' 19 ש' 5).

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

82. המשיב חתום על נספח 2 לבקשה, נושא כותרת "עמ' 6", "נספח ג': כתב התחייבות לשמירה על סודיות" התאריך 6/10/14. בבקשה נאמר ביחס למנספח 2 "יוער כי בשלב כלשהו כתב ההתחייבות לשמירה על סודיות עליו חתם המשיב אבד במשרד המבקשת ולכן הוחתם עליו בשנית" (סע' 9 לתצהיר הריס). לא בכדי לא מצויין מתי הוחתם לראשונה.
83. באשר להחתמת המשיב על מסמך סודיות אישר מר הריס כי לא הוצג הסכם העסקה של המשיב מ-2014. והודה כי אין בידי טיוטה כזו. הוגש עמ' 6 מתוך מכלול של מסמך שלא הוצג ולכן, משקלו זעום. אין לנו את ההקשר של הנספח. יחד עם זאת נתייחס לתוכנו.
84. באשר לתוכן המסמך נביאו כלשונו:

אני חתום, מר יואל חסיד ת"ד 6601 / 96 מעבידה ומתחייב בזה את כלליהם וכללי כל חברה-אם, חברה-בת ואף חברה-קשורה שלהם בארץ ובעולם ולהלן, בזה - החברה, כדלקמן:

1. לשמור בסודיות מוחלטת כל מידע המגיע לחברה, לרבות מידע מן הסוג המוגדר להלן כ- "מידע מסווג". בכלל זה הריני מתחייב שלא לגלות ואף להעביר ואף למסור מידע כאמור, כולו או מקצתו, לאף אדם ואף טף - וזאת, בין במפורש ובין בעקיפין, בין בעצמי ובין על ידי אחרים, בין בעד תמורה ובין בלעדיה.

2. לא להשתמש - מפורש למטרת עבודתי בחברה ולמענה - בכל אופן שהוא במידע מן הסוג האמור, כולו או מקצתו, לרבות שכתב, שיחזור, חיקוי ואף ייצור מחדש.

3. לא לשמור בידי לאחר סיום עבודתי בחברה כל דבר ואף מידע אשר נוגעים בחבותי, לרבות המידע המסווג המפורט להלן, כולו או מקצתו.

"המידע המסווג" משמע כל מידע שאינו נחלת הכלל אשר קשור בחברה והגיע לידיעתי, ללא תלות - בשאלת צורת המידע או ביטוי. בכלל זה יבוא גם כל מידע הקשור במהלך הסורס הסועבר במסגרת, שיטות יזרכי ההדרכה והטיפול, כולל גם חומרי ההדרכה והאימון, בתהליכי מחקר, פיתוח, ייצור או שיווק שבוצעה החברה - בין אם נשלמו ובין אם לאו. כמו כן ייחשב כמידע מסווג גם כל מידע המגיע למצב החברה, מוצרים, שיטות פעולה ולרבות בתחומי פרסום ותמחור, פרטים הנוגעים לקוחותיה ולרבות מספרם או זהותם, פרטים הנוגעים לעובדיה, התקשורתית, המכסים משפטיים שבחברה החברה מעורבת ועוד.

4. הנני מאשר בזה כי כל מידע עבודתי לרבות כל מידע ואף המצאה ואף הישג ואף גילוי ואף מידע הנם ויתור קנינה ובלעדיו של החברה ומסדתי לה על ידי מיד ואף עם סיום העבודה ואף בכל עת אחרי לפי דרישת החברה.

5. אני מתחייב בזה לשמור בקפידה רבה על המידע, לנקוט בכל אמצעי ההגירה הנדרשים לשם מניעת אובדנו, הנזקתו או הגעתו לידי אחר, וכן הנני מתחייב לא להעתיק ולא לאפשר לאחר להעתיק כל צורה ודרך שהוא את המידע או חלק ממנו אלא לצרכי ביצוע העבודה ואף מונן השיחות ולפי הוראה מפורשת מהחברה.

6. ידוע לי כי התחייבותי כאמור לעיל עומדת ביסוד ההתקשרות בינינו והנה תנאי להעסקתי אצלכם ואף בשירותכם.

7. כל האמור בכתב התחייבות זה הנו בנוסף לאמור בחוזה שמרן ונחתם בינינו כאמור ואין בו כדי לגרוע מהאמור בו.

הריני לאשר כי התחייבותי לעיל יעמדו בתוקפן במשך כל תקופת עבודתי עבורכם וכן לאחר מכן ללא הגבלת זמן.

85. נתחיל בכך שהמסמך מסיים בכך שההתחייבות היא "ללא הגבלת זמן" ובכך עומדת התניה בניגוד לפסיקה.
86. פסק דין ערעור אזרחי 96 / 6601 AES System Inc ואח' נ' משה סער ואח' (פורסם בנבו) (להלן עניין סער) המסתמך גם על עניין צ'ק פוינט לעיל קובע כי: "מה דורשת 'תקנת הציבור' לעניין תניות בין מעביד לעובד להגבלת חופש העיסוק, ובענייננו תניות שלפיהן עם סיום עבודתו לא יתחרה העובד במעבידו

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

ולא יעשה שימוש במידע שקיבל בתקופת עבודתו? לשם גיבושה של "תקנת
הציבור" בעניין זה יש לעמוד על הערכים, על העקרונות ועל האינטרסים
המתחרים על הבכורה, ועל האיוון הראוי ביניהם (ראו פסק-דין של בית-הדין
הארצי לעבודה בע"ע 164/99 פרומר וצ'ק פוינט – רדגארד בע"מ (להלן – פרשת
צ'ק פוינט [29]), בעמ' 307-308).

עיקרון ראשון שיש להביאו בחשבון הוא חופש החוזים. מעיקרון זה נגזרת
התפיסה, כי חוזים יש לקיים: pacta sunt servanda. החוזה הוא ה"חוק"
שהצדדים קבעו ביניהם, ואותו עליהם לקיים.

אינטרס שני שיש להתחשב בו הוא היתרון האישי (למעביד) והציבורי (לכלל
החברה) בהגנה על המעביד מפני תחרות של העובד בכלל, ובפני שימוש במידע
שרכש אצל המעוררת, בפרט (ראו בג"ץ 1683/93 יבין פלסט בע"מ נ' בית הדין
הארצי לעבודה בירושלים [4], בעמ' 708).

אינטרס שני שיש להתחשב בו הוא היתרון האישי (למעביד) והציבורי (לכלל
החברה) בהגנה על המעביד מפני תחרות של העובד בכלל, ובפני שימוש במידע
שרכש אצל המעוררת, בפרט (ראו בג"ץ 1683/93 יבין פלסט בע"מ נ' בית הדין
הארצי לעבודה בירושלים [4], בעמ' 708).

87. עוד נקבע שם כי אמת-המידה לאיוון בין השיקולים המתחרים היא זו של
הסבירות. וכן כי:

"מנקודת המבט של לגיטימיות האינטרסים מתבקשת המסקנה הזו: ככלל, אין
למעביד "אינטרס לגיטימי" כי יינתן תוקף להתחייבות לאי-תחרות, בלא כל
קשר לאינטרסים אחרים של המעביד. בדומה, ככלל, אין לעובד "אינטרס
לגיטימי" כי לא יינתן תוקף להתחייבות לאי-תחרות, בלא כל קשר לאינטרסים
אחרים של המעביד. אכן, ככלל, האינטרס של המעביד למנוע מעובדו לשעבר
להתחרות בו, בלי שהדבר בא להגן על אינטרסים נוספים (פרט לאי-תחרות),
כגון סודות מסחריים או רשימת לקוחות, אינו אינטרס לגיטימי (או
"מוגן")." (דגש ש.ש.).

88. על פי פס"ד סער, הגבלת חופש העיסוק ללא מגבלת זמן, אינה מתיישבת עם
עקרונות תקנת הציבור ואין להעדיף את אינטרס המעסיק. הראינו כי אינטרס

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

- 1 הציבור הנזקק לשירותי טיפול בגמגום צריך להיות בעל משקל של ממש. בפרט
2 שהוכח כי המשיב מטפל בפריפריה בעיקר.
- 3 89. עוד, על פי המסמך (נספח 2 לעיל), הגדרת ה"מידע המסווג" משמעו "כל דבר
4 שאינו נחלת הכלל..." וכבר ציינו כי שיטת עיצוב שטף הדיבור היא נחלת הכלל,
5 כתובה במאמרים ולא הגיעה למשיב רק מה"קורס" במכון. קורס שלא הוכח
6 שהתקיים אף שנטען ע"י המבקשת. המשיב כפר בקיומו. ביחס לכל שאר
7 הפרטים בהגדרה הנוגעים לדרכי טיפול הרחבנו, והוכח לכאורה כי כל שהסתמך
8 עליו המשיב היא שיטה ידועה וותיקה, וכי גישת הטיפול שלו שונה. הוכח
9 שהמשיב לא נחשף ל"סודות" המבקשת בגרסת הטאבלט. אותה השוותה
10 לאפליקציה שלו בבקשה. ולכן המשיב לא הפר כל תניה, והתניה לא חלה
11 בהיותה סותרת את כללי הפסיקה בפס"ד סער וצ'ק פוינט.
- 12 90. לפיכך גם תניית אי תחרות או שמירת סודיות שהוצגה בנספח 2 אינה מועילה
13 למבקשת.
- 14 91. אף הטיוטה של החוזה עם המשיב מ-2018 לא צורפה למרות שלא היתה מניעה
15 לצרפה. מר הריס העיד כי העביר טיוטת 2018 לב"כ. חרף זאת לא הוגשו
16 החוזים השלמים אלא מסמך חלקי ביותר מתוך שלם כלשהו שהאמור בו עלום
17 משנת 2014!
- 18 92. נספח 2 לבקשה, כפי שצוטט לעיל, לא הגביל את המשיב לפתח את מה שפיתח
19 עצמאית על בסיס מידע שהוא נחלת הכלל ועל כך הרחבנו. המבקשת לא הוכיחה
20 אחרת. מטעם זה על פי הפסיקה, לא קמה כל זכות למנוע מהמשיב לעבוד
21 בעיסוקו, מרגע שעזב. בפועל החל לעסוק בכך יותר מ-6 חודשים מעזיבתו,
22 תקופת "צינון" המתאימה אף לפי הפסיקה לו הייתה תניה מחייבת כזו. מה
23 שאין כן.
- 24 93. עוד, מסמך ההתחייבות לסודיות עליו מסתמכת המבקשת נושא תאריך
25 6/10/2014. הבקשה הוגשה ב-24/2/2020. התובע סיים עבודתו ב-7/10/2018!!
26 שיהוי זה בטענה להגבלת חופש העיסוק תפעל לרעת המבקשת ותטה את הכף
27 לרעתה. אף לא הוכח לכאורה כל נזק כספי או אחר.
- 28 94. אף בעניין הלקוחות, לא צירפה המבקשת מסמך בו הוכח כי מחתימים את
29 הלקוחות ולו לקוח אחד. החזקה היא כי לו היו מסמכים כאלה בידי המבקשת
30 היתה כדבר ראשון מציגה אותם בבקשה. אי הצגתם תפעל לחובתה.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

95. התוכנה דורשת הכשרה של ארבעה חודשים לפני שניתן להשתמש בה ולישמה לטיפול, כך לטענת המבקשת - הלומדים מחוייבים להכשרה ומוחתמים על שמירת הסודיות. המשיב נחקר על כך ולא ראה בכך הכשרה אלא חפיפה וצפיה בשימוש.(ע' 21 ש' 26, ע' 23 ש' 23). המבקשת טענה כי המעטה זו שלו בצורך בהדרכה סותרת את אמירתו בפני החוקר שהדריך אחרים בתוכנה (דקה 48: 51 בהקלטה נספח 6 לבקשה, ודקה 10: 21: 1).
96. המשיב לא חלק על כך שהוחתם על שמירת סודיות. נספח 2 לבקשה, טופס החתמה נוקט לשון איסור: "שכפול שחזור חיקוי ו/או ייצור מחדש". על כזו אישר המשיב שהחתים את המטופלים (ע' 19 ש' 5-2). האפליקציה כפי שהוכח כאורה אינה שכפול שחזור חיקוי ו/או ייצור מחדש של תוכנת המבקשת.
97. הודעה שפרסם המשיב וצורפה לבקשה (נספח 3) דווקא מצביעה על עצמאות שיטתו "פורצת דרך" המשלבת " מוטורי – רגשי":

98. המבקשת טענה כי הרצאת ד"ר קרול מחזקת את גרסתה שהתוכנה הביאה את שיטת פרופ' וובסטר לרמת דיוק יותר גבוהה של התרגול ושהתוכנה היא כלי קריטי להצלחה בטיפול בשטף הדיבור.(55: 7 בהרצאה, 20: 53 בהרצאה).
- הרחבנו לעיל את קיומן של מגוון תוכנות אחרות ולפחות אחת דומה בשימוש הדסה ולא נחזור על כך. ממילא מר הריס הודה שמהמתודולוגיה של התוכנה המבוססת על תוכנית ד"ר וובסטר בעניין עיצוב שטף הדיבור: " ש. המשימות של הברה מוארכת, נשימה נכונה, שניה להברה וחצי שניה להברה זה טכניקות

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

- 1 של עיצוב שטף הדיבור, מי שהמציא את השיטה, את הטכניקה זה פרופ' וובסטר
2 בשנות ה-70. ת. נכון. ש. מי שייבא אותה לארץ זה ד"ר קרול ת. נכון. ש. כשד"ר
3 קרול באתר שלכם, יש הרצאה שלו במשך שעותיים ורבע, הוא נצמד בדיוק
4 למתודולוגיה של עיצוב שטף הדיבור ת. נכון. (ע' 4 ש' 24-28). ובהמשך " ש.
5 רואים שם דוגמאות בדיוק כמו המשימות שלכם. ת. נכון. ש. אז תסכים איתי
6 שהמשימות הם לא המצאה שלכם. ת. נכון. (ע' 5 ש' 1-26). אכן מאשר מר
7 הריס כי בסיס התוכנה שלו היא המתודולוגיה של עיצוב שטף הדיבור כפי שהוא
8 הומצאה על ידי וובסטר ויובאה על ידי קרול.
- 9.99 המבקשת ניסתה לטעון כי יש הבדל בין עיצוב שטף הדיבור ויש לאבחן אותה
10 משיטת פרופ' וובסטר (ס' 22-30 לסיכומי המבקשת) אולם, טענה זו אינה עולה
11 בקנה אחד עם עדות מר הריס אשר נשאל ביחס לכך ומאשר כי הטכניקה של
12 פרופ' וובסטר הינה בבסיס התוכנה של ד"ר פלואנסי (ע' 5 ש' 6-12) וכי הלכה
13 למעשה אין אבחנה כלשהי ביניהם.
100. המשיב הוכיח במסמכים כי הטכניקות המדוברות חשופות לעין כל, גם
14 בנספח 12 במאמר (נספח 12 (במקורו ובתרגומו), וגם בהפניה לעותק מדריך
15 למטפלים הסובלים מגמגום שנכתב על ידי פרופ' רנטשור המפרט בדיוק את
16 אותן טכניקות.
101. יתר על כן, המשיב צירף עותק מתוך עמוד האתר של הדסה עין כרם
17 לחברת NOVOTALK.
102. המשיב טרח והביא חלקים מתוך התוכנות המצביעים על כך שמדובר
18 בדרך טיפול ובאופן לימוד המשמשים את כלל אוכלוסיית המטפלים בנושא
19 הגמגום וכי אין למבקשת יתרון יחסי או מסחרי כלשהו בעניין. באתר עצמו
20 מצוין כי טכניקת עיצוב השטף הינה טכניקה וותיקה ומוכרת.
103. בכך נסתרה טענת המבקשת בסיכומיה כי שיטת פרופ' וובסטר אינה
21 נחלת הכלל וכן נסתרה טענתה כי המושגים בתוכנה שלה הם מושגים ייחודיים
22 אשר הומצאו על ידי משניתן לראות היטב כיצד נושא התרגול היום יומי,
23 המשוב העצמי, הדרך הדיגיטלית, הטכניקות בדבר הדיבור, כל אלה נמצאים
24 באתר המפורסם באינטרנט, ועל כן, לפי הפסיקה (סער, צ'ק פונט ואחר') לא
25 יכולות להוות סוד מסחרי. לכן גם אם הוחתמו המטופלים על סודיות התוכנה,
26 ואף לו המשיב הוחתם, אין באפליקציה שלו כל חריגה מהמותר כדין.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

104. גם בעניין זה דין הבקשה להידחות. האמצעי של החתמה שנקטה
המבקשת, לא יועיל למה שידוע אינו סוד מסחרי או שאין בו זכות יוצרים או
שאינו טעון הגנה על פי חוק.

העדר יתרון עסקי

105. המבקשת טענה כי המשיב עצמו, אחיו שנשלחו בעקבותיו ומר רוט (נספח
3 לתגובה) הם דוגמא להצלחתה הייחודית והמוכחת של המבקשת, ביחס
לשיטות אחרות ומטפלים אחרים שלא הצליחו לפתור את הגמגום.

106. אף, טענה זו נסתרה באשר המשיב נחקר "ש. הטיפול במכון ד"ר
פלואנסי כל כך הצליח שהוריד שלחו את שני אחיך לטיפול במכון. ת. הם שלחו
את שני האחים שלי. לצערי אחד מהאחים שלי שעבר את הטיפול חזר לגמגום
בצורה די קשה, לטעמי זה בגלל שהיה חסר את הפן הרגשי שלא קיים בכלל
במכון ד"ר פלואנסי." (עמ' 18 ש' 14-16). אחד משלושה כשל בטיפול,
סטטיסטית מדובר ב-33% כישלון, וזו רק לשון מטאפורית. המשיב לא הכחיש
כי הטיפול בו הצליח, אולם זקף זאת בין היתר לחשיפה שלו למתודולוגיה של
פרופ' וובסטר אשר התאימה לו, וגם לתקופת השידוכים שחייבה אותו לעבודה
עצמית ואינטנסיבית (עמ' 18 ש' 4-8) וגם ללימודיו והדגש על הפן הרגשי. דהיינו
גם ההצלחה שלו לא נזקפת לחלוטין ובשלמות למבקשת.

107. הוכח שבית החולים הדסה העושה שימוש מורשה בתוכנת ד"ר פלואנסי
במסגרת טיפוליו. לטענת המבקשת יש סוד מסחרי המעניק ייתרון עסקי
לטענתה. טענה זו הופרכה, הוכח שהדסה נמצאת בקשרי עבודה עם גורמים
נוספים, וקופות החולים משתתפות במימון הטיפולים. המבקשת לא הוכיחה ולו
לכאורה יתרון עסקי כלשהו.

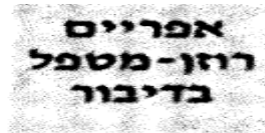
108. באשר לקהל היעד אליו פונה המשיב, טענה המבקשת כי עבודתו
במודיעין עילית גוזלת את לקוחותיה בירושלים ובבני ברק. המשיב טען כי
מודיעין עילית מרוחקת מבני ברק ומירושלים כ-37 קילומטר ובנוסף רכסים
מקום מגוריו בו הוא מקבל מרוחק 160 קילומטר מירושלים ובני ברק. לפיכך
מרחקים אלה לא יכולים להיחשב תחרות של ממש.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

109. המבקשת תמכה טענותיה לגזילת לקוחות בפרסום המשיב במדריך העסקים של בזק (נספח 4 לבקשה), עיון בו מצביע כי הוא מפנה לרכסים, ואין בו לתמוך בגרסתה כלל, וכפי שהוגש:

אפריים רוזן - מטפל בדיבור

הרימונים 16 רכסים מפה

★★★★★ 5 | 1 מדרגים

 פתוח עכשיו שעות פתיחה

110. בנוסף מדובר בעוסק זעיר ופטור העובד בעצמו בלבד מול המטופל ובסדר גודל זעום ביחס לסדרי הגודל שבהם מתעסקת המבקשת, בכמות העובדים והסניפים שהיא מפעילה בכרך כמו ירושלים ובכרך כמו בני ברק. הוא על פי הדוח שהמבקשת הגישה עובד במודיעין עילית רק יומיים בשבוע. השאר בצפת ורכסים. אין ממש בטענת המבקשת ויש ממש בגרסתו לגזילת כבשת הרש. אינטרס העובד, וסבירות ומידתיות הפגיעה בנסיון שרכש, כאמור בפס"ד סער מטים את הכף לטובת המשיב.
111. המבקשת לא הוכיחה ולו לכאורה כי המשיב השפיע או ישפיע על יתרונה העסקי אם וככל שישנו, בכהוא זה, לא הצביעה על לקוחות שעברו ממנה אליו, או על משהו שיגרע ממנה עקב עיסוקו או עקב האפליקציה שפיתח. גם מטעם זה דין הבקשה להדחות.

נקיון כפיים תום הלב וחובת הנאמנות

112. המשיב טען כי ניצול הידע שצבר במבקשת הוא זה אשר הפריע למר הריס (ע' 8 ש' 8) וכי צבירת ידע וניסיון אינה מהווים אינטרס ליגיטימי להגבלת העיסוק על פי הפסיקה. עוד הדגיש כי פוטר לאחר שביקש זכויותיו שלא שולמו

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

- 1 לו, ותביעה זו מוסיפה חטא על פשע. (ראה נספח 4 ו-5 לתצהירו, תלושי המבקשת
2 ומכתב הפיטורים).
- 3 113. המבקשת טענה לחוסר עקביות בעדות המשיב כאשר לחוקר הציג את
4 היותו עצמאי כשנה ובבית הדין ציין כי הוא עצמאי רק מיוני 2019. עוד טענה כי
5 גם אם החל לעבוד כעצמאי בחלוף חצי שנה מסיום עבודתו קיבל במשך 14 שנים
6 את הניסיון בתחום הטיפול במבקשת ולכל הפחות מתחילת עבודתו בסוף שנת
7 2010.
- 8 114. המשיב תמך טענותיו בנספחים 6, 7 ו-8 לתצהירו המצביעים על קבלת
9 דמי אבטלה עם עזיבתו- תקופה בה לא עבד, ולמד לימוד להסמכה למבחני
10 רבנות, צירף אישור הרשמה למבחנים ואף התכתבות עם מר הריס ממרץ 2019 על
11 ההכנות למבחנים אלה. המשיב אף הגיש את תעודת עוסק פטור מיום
12 1/6/19 (נספח 10 לתצהיר). גרסתו של המשיב הייתה עקבית ומגובה במסמכים
13 אובייקטיביים בלתי תלויים.
- 14 115. המבקשת ניסתה לטפול למשיב התנהלות לא נאותה אולם כשלה בכך,
15 שכן טענותיו נתמכו במסמכים ביניהם כאלה שהיו בידעת המבקשת. אף
16 הצהרתה של המבקשת בסעיף 19 לבקשה שהמשיב הודיע שאינו מוכן להמשיך
17 לעבוד במבקשת, הופרכה שכן צירף לתשובתו את מכתב הפיטורים (נספח
18 5). חלק מעדות מר הריס, ומסמכי המבקשת עצמם תמכו בגרסת המשיב
19 בעניינים שונים שפורטו ספציפית בכל עניין ועניין לעיל.
- 20 116. בעניין נקיון הכפיים הכף נוטה במובהק לטובת המשיב ולדחיית
21 הבקשה.
- 22 117. מהותית המשיב טען והוכיח לכאורה כי גישתו שונה לחלוטין והיא
23 מבוססת על טיפול משלים המתייחס לפן הנפשי ואיננה טכנית בלבד כתוכנת
24 ד"ר פלואנסי, והסביר שהצליח לפתור את בעיית הגמגום של עצמו באמצעות
25 עבודה והשקעה עצמית אינטנסיבית מעבר לתוכנת ד"ר פלואנסי (ע' 17 ש' 16-
26 17). גם בעניין זה הכף נוטה לדחיית הבקשה.
- 27 118. לגרסתה, חתימתו על סודיות ביחס למידע המסווג של המבקשת כולל
28 את תוכני הקורס הטיפולי, שיטות הדרכה והפעולה ופרטים הנוגעים ללקחותיה
29 ובעשותו שימוש בהם הפר התחייבות זו. טענה זו נדחתה כליל עובדתית לעיל.
30 המבקשת לא הוכיחה ולו לכאורה קיום "קורס", או לקוח אחד שהמשיב עשה
31 שימוש בפרטיו.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

119. לטענתה, היה בלתי אמין גם בסוגיית קו הטלפון של המבקשת שהכחיש
בו שימוש. (ס' 62-63 לתצהירו). עניין זה הופרך על ידי המשיב אשר נחקר וציין
כי לא התבקש להשיב את קו הטלפון ולא עשה בו שימוש, כי הקו נותק כי כמה
חודשים קודם לכן ואף הציע כי ככל שהמבקשת מעוניינת בקו ישיב אותו
ויחתום על כל מסמך. אף הביע תמיהתו מדוע טענה זו עולה רק שנה ומעלה
מסיום העסקתו והכיצד לא פנתה אליו המבקשת קודם בעניין קו הטלפון ככל
שהיה רלוונטי. יש להעדיף גרסתו.
120. המבקשת טענה כי נהגה בתום לב, לא מיהרה להגיש את הבקשה לצו
מניעה לאחר שנחשפה לפרסום המשיב, וטרחה לשלוח חוקר על מנת לבסס את
הטענה בשימוש בסודיותה המסחריים. עוד טענה כי עצם העובדה שלא הגישה
בקשה דומה נגד חברת נובוטק מראה שאין לה עניין להצר רגלי אחרים בטיפול
באנשים הלוקים בקשיי דיבור. אין לקבל טענה זו. המבקשת אמנם שלחה חוקר,
אך זה לא התייצב לחקירה וזאת יש לזקוף לחובתה. אף ממצאי החוקר העלו
חרס כפי שהוכח לכאורה לעיל ע"י המשיב.
121. ביחס לדו"ח - בית הדין הזהיר עצמו בהחלטה מיום הדיון (עמוד 3 שורות
33-34, עמוד 4 שורות 1-3) כי לא ינתן משקל רב לחקירה נוכח הפסיקה והעדרו
של החוקר אשר לא נחקר חקירה נגדית.
122. לטענת המשיב אף אין גורם החתום על הדוח. (נספח 5). נספח זה הנושא
לוגו "תפנית חקירות", נוקט לשון "בטרם תחילת חקירה נכח חוקר משרדנו
בבדיקת התאמה..." (דגש ש.ש.) אין שם פרטי ושם משפחה. כל החקירה היא
בלשון רבים : חקרנו, באנו, היינו, וכד', אין אף שם של חוקר, אף לא זה
שלכאורה היה במקום. הדו"ח מסתיים ללא חתימה אישית רק כך: "
- נשמח לעמוד לרשותך ככל שנידרש.
- בכבוד רב,
תפנית חקירות
123. דהיינו כל דו"ח החקירה אנונימי, אין שום זהות של חוקר בשם. לא בכדי
לא התייצב חוקר.
124. עיקר יתבה של המבקשת הוא על דוח זה וממילא הוא חסר משקל
ראייתי נוכח האמור לעיל ובהעדר גורם החתום עליו.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

125. מבחינת תוכן החקירה מצויין בה כי: "הנ"ל(המשיב ש.ש.) ציין כי בטיפול **אצלו יש דגש חשוב על הפן הרגשי**..." בכך תומכת בגרסת המשיב. עוד נשאל "שאלה: האם השיטה היא שיטה שלך? תשובה: השיטה היא **שיטה בינלאומית** שעובדים אתה **בעולם ובארץ, בהדסה עין כרם וכן במכונים פרטיים**"(ע' 2 לדו"ח)(דגשים ש.ש.). המשיב היה עקבי לכתחילה בפני החוקר האלמוני וגם בפנינו.
126. בחקירה בדו"ח בוססה גרסת המשיב שמקבל בקרית ספר רק יומיים בשבוע (ע' 2 לחקירה),השאר בצפון: בצפת וברכסים (ע' 6 לדו"ח). גם בעניין זה חוזקה גרסת המשיב שאין חפיפה לאוכלוסיה המטופלת אצל המבקשת, זאת דווקא בדו"ח החקירה שהגישה המבקשת, שממילא חסר כל ערך ראייתי.
127. מנגד המשיב הוכיח לכאורה כי טענתה הראשונית של המבקשת בדבר קיומו של "פטנט" (ס' 5 לבקשה) על תוכנה שהיא חלק מנשוא הבקשה, לא הייתה נכונה וכי פג תוקפו של "הפטנט" שלא היה שלה (נספח 1 לתצהירו).
128. לטענת המשיב לא זו בלבד שהמבקשת טענה בסעיף 43 לבקשה כי חלק מהפטנט הוא תוכנה שמטרתה לבחון כיישום אפקטיבי וגם היא הוכרה כפטנט, דבר שהוכח לכאורה כשקרי אלא שגם מר הריס שינה בעדותו את הגרסה כי אילו רק חלקים מהתוכנה הוכרו כפטנט ואף לא עדכן את בית הדין כי הפטנט לא קשור לתוכנה וכלשונו: "ש. הטענה הזו דומה לטענה שטענת שיש פטנט, מסתבר שאין פטנט, שהוא פג ב- 2018. ת. אני שמח על ההזדמנות שנתתי להתייחס לנקודה זו. **בכל כתב התביעה והבקשה לא הוזכר במילה שאנחנו מבקשים משהו שקשור להפרת פטנט**. אנחנו דייקנו מאוד בלשונונו בקונטקסט של להציג עד כמה הפתרון שלנו הוא עקבי, עד היום, הסברנו לבית הדין **שעל חלקים מתוכה שניתן היה לרשום פטנט רשמו** ועל אותם חלקים שלא ניתן היה לרשום שמרנו בסוד. ש. שאלתי שאלה אחרת. למה לא כתבתם כאן שהפטנט פג. ת. **לא היה צורך לרשום שהפטנט פג כי בסך הכל אני מציין את העובדה בהקשר אחר**" (ע' 8 ש' 22-15)(דגש ש.ש.).
129. ורק לאחר שהמשיב הצביע על כך שהפטנט פג לפני 12 שנה וניתן בכלל על פיתוח רכיב שאינו קשור לתוכנה שינתה המבקשת את עילתה מפטנט לסוד מסחרי.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

130. רק לאחר שהמשיב הצביע על כך שהפטנט פג לפני 12 שנה וניתן בכלל על פיתוח רכיב שאינו קשור לתוכנה שינתה המבקשת את עילתה מפטנט לסוד מסחרי. גם בעניין זה הכף נוטה לטובת המשיב ולדחית הבקשה.
131. עוד טען המשיב כי מדובר בכלל בפטנט אחר שאינו בתוקף כבר 12 שנה. הפטנט הרשום היה בקשר עם מכשיר המחובר לגוף ובו סנסור נשימתי הקורא את תנועות הנשימה עם מיקרופון המעביר סיגנלים של קולות באופן דיגיטלי. לטענת המשיב, הפטנט לא בשימוש ולא היה בשימוש מאז היכרותו של המשיב את המבקשת. משכך טוען המשיב כי הוכיח באופן מובהק כי התוכנה שהמבקשת מתייחסת אליה בבקשה זו איננה מוגנת בפטנט, לא היתה מוגנת אי פעם בפטנט ואין בה כל חידוש או המצאה. אכן המבקשת חזרה בה מטענה זו וטוב שכך, אך זאת רק לאחר שהמשיב עמד על האמור לעיל.
132. המשיב הוכיח בצרפו את תיאור הפטנט וכפי שפורסם באתר ונרשם על ידי המבקשת בבקשה שאין קשר בין התוכנה נשוא המחלוקת לבין הפטנט שפג תוקפו. בעניין זה יש לקבל את גרסת המשיב. התוכנה נשוא המחלוקת לא היתה פטנט מעולם ובעניין זה לא ניתן לומר כי יש לשמור על זכויות כלשהם. מטעם זה דין הבקשה להדחות.
133. המבקשת טענה לסוד המסחרי או זכות היוצרים. גם בעניין זה טען המשיב כי לא קמו כל זכות יוצרים ואין סוד מסחרי. מכל מקום, אין באפליקציה אותה פיתח כל העתקה של תוכנת ד"ר פלואנסקי, אם וככל שיש בתוכנת ד"ר פלואנסקי "שיטה ייחודית" בה כפר ממילא המשיב. הרחבנו לעיל, ודין טענות המבקשת בעניין זה להדחות לגופן עובדתית בהשוואה. גם בעניין זה הוכיח לכאורה המשיב כי לא עשה שימוש לא בתוכנה הישנה ולא בפיתוח שבטבלט של המבקשת. המשיב הוכיח שוני מהותי בפלטפורמות ובתוכן.
134. אזור עבודתו של המשיב והיקף עבודתו כפי שהוכחו לכאורה (נספח 10 לתצהירו), אין בהם אף ללחך את שולי אדרתה של המבקשת.
135. במאזן נקיון הכפיים, הנבדק על פי הפסיקה הכף נוטה משמעותית לטובת המשיב ויש לדחות את הבקשה.
- 28
- 29
- 30
- 31

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

מאזן הנוחות

- 1
2
3 136. באשר למאזן הנוחות, טענה המבקשת כי הצו מידתי וסביר, הוא לא
4 מבקש למנוע מהמשיב לעסוק כמטפל בבעיות גמגום בכלל וכעצמאי בפרט
5 בשיטות שונות ומגוונות, אולם, לא בשיטת ד"ר פלואנסי ובתכנים המהותיים
6 של התוכנה הטיפולית הזו והסוד המסחרי שלה, משכך לטענתה לא תפגע יכולתו
7 לטפל מחד, אולם, לא יגרם למבקשת נזק.
- 8 137. עוד הציעה כי לו יעשה עם ההסדר באמצעות "זיכיון הרישיון" כפי
9 שנעשה עם הדסה תהא מוכנה לכך (ס' 129 לסיכומים). דחינו המבקשת מכוונת
10 לא להפסד שנגרם לה אלא לרווח כספי שברצונה להפיק מהאפליקציה שלו.
- 11 138. במאזן הנוחות על בית הדין להתחשב אף בקהל היעד של המטופלים,
12 הלוקים בדיבור וגמגום ואשר כל אמצעי שיכול לסייע מבורך. פסק דין סער
13 הרחיב את הדיבור על חשיבות האינטרס הציבורי ולא נחזור על דבריו רק נכוון
14 להם. בעניין זה הכף נוטה לדחיית הבקשה.
- 15 139. בבקשה טענה המבקשת כי פיתחה "שיטה" והיא בעלת קניין רוחני על
16 הפן הרגשי שבתוכנית הטיפולית. הוכח לכאורה שהתוכנה אינה כוללת פן רגשי,
17 וכזה לא מופיעה בפרסומיה. אף הייתה נכונה לאפשר למשיב להפנות מטופלים
18 לקבלת טיפול נוסף משלים בהיבט הרגשי. (ס' 128 לסיכומי הנתבעת). הוכח
19 לכאורה כי הדגש של המשיב הוא על הפן הרגשי. בשל השוני, מאזן הנוחות נוטה
20 לטובת המשיב, ולטובת אוכלוסית המטופלים, ולדחיית הבקשה.
- 21 140. לטענת המבקשת כי אי מתן צו המניעה יגרום למבקשת נזקים חמורים
22 והפסד ההשקעה הכספית האדירה במשך השנים שכן ביסוס עסקו של המשיב
23 על סודותיה עליהם לא עמל יאפשר לו לגבות ממטופליו מחיר נמוך בהרבה ויביא
24 לגזילת נתח משמעותי של מטופלי המבקשת. המבקשת לא הראתה ולו בראשית
25 ראיה מה היקף האוכלוסיה המטופלת על ידה, מה היקף האוכלוסיה המטופלת
26 על ידו בזמן הקצר שעובד, ולא הוכח ולו לכאורה נזק כספי כלשהו.
- 27 141. המבקשת ציינה כי המשיב מכוון את טיפוליו לציבור החרדי ואילו
28 סניפיה נמצאים בירושלים ובבני ברק, לראייה טענה הגם שהוא מתגורר בישוב
29 רכסים בצפון בחר לפתוח את העסק בקריית ספר, שרובו ככולו אוכלוסייה
30 חרדית וחלק ממטופלי המבקשת מגיעים מקרית ספר. גם טענות אלה נטענו

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

- 1 בעלמא. המבקשת לא הביאה כל ראיה בדבר היקף עבודה, מיקום מטופלים או
2 פילוח שלהם לפי מקומות מגוריהם, מדדים כלשהם להצלחות בטיפול ביחס
3 לכישלון בטיפול או בכלל ואף לא הביאה עדים מטעמה לתקף טענות "הפסד"
4 אלו. משכך, לא ביססה טענה זו של הפסד בראייה כלשהי. הוכח לכאורה כי
5 המשיב גר רחוק, ברכסים ולא מטפל בירושלים או בני ברק, מחוזותיה של
6 המבקשת. המודעות שפרסם (נספחים 3,4, לבקשה) מופנות לכולי עלמא ולא
7 דווקא לחרדים. המבקשת לא נקבה בשם של מטופל ולו אחד מקרית ספר שעבר
8 למשיב. גם מטעם זה דין הבקשה להידחות.
- 9 142. עוד טענה כי העובדה שהוא עוסק פטור, אינה מאיינת נזק זה, שכן, ככל
10 שיתפתח עסקו יוכל לגבות כסף מהשימוש באפליקציה וישדרג את מעמדו.
11 כטענות "עתידיות" אחרות שנטענו על ידי המבקשת ללא בסיס, גם זו- טענה
12 עתידית שלא בוססה אין בה כדי להצדיק מתן סעד כלשהו נגד המשיב. אולם יש
13 בה בהחלט להצדיק את דחית הבקשה.
- 14 143. המבקשת טענה כי אי מתן צו מניעה עלול לחשוף את המבקשת לנזקים
15 כבדים מצד כלל עובדיה, החשופים לסודותיה המסחריים ואשר חרף
16 התחייבותם לא לעשות שימוש בהם יראו עצמן חופשיים לעשות בהם שימוש או
17 לחשוף אותם ובכך להוריד לטימיון מפעל חיים של 17 שנה המפרנס מעל 15
18 עובדים. לשם כך יכולה המבקשת לנקוט אמצעים אחרים מבלי להצר צעדי
19 המשיב כשממילא לא הוכיחה לכאורה שעשה שימוש כלשהו בסודותיה
20 הנטענים ושלא הוכחו אף הם.
- 21 144. המשיב עמד על כך כי כל תכלית הבקשה היא פגיעה חמורה והרסנית
22 ודורסנית בחופש העיסוק שלו, תוך מצג כי יש זכות קניינית לניסיון ולוותק
23 שרכש בעבודה יום יומית עם ציבור הזקוק לסיועו. עוד טען כי חדל לעבוד
24 במבקשת למעלה מ- 6 חודשים לפני היותו עצמאי עוסק פטור ובכך חלף הזמן
25 הנדרש גם לו היה ואף שאין כל סעיף של הגבלת חופש עיסוק בין המבקשת
26 למשיב. תימוכין לטענתו הביא ביחס לנסיבות סיום עבודתו בעומדו על תשלום
27 זכויותיו ושכרו פוטר עקב כך. (ס' 55-57 לתגובה ונספח 5 לתצהיר המשיב
28 במכתב הפיטורים), עת הפך מ"תלמיד ישיבה ללא השכלה אקדמית וללא
29 הכשרה מקצועית לבעל מקצוע שקיבל את המשכורת הגבוהה ביותר מבין עובדי
30 המבקשת" (ס' 61 לבקשה). לטענת המשיב ויש לומר בצדק רב, רכש את השכלתו

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

במהלך השנים באופן עצמאי ומתוך לימוד עצמי (אוטודידקט) תוך מאמץ
בעבודת מידות קשה והשקעה במניעת הגמגום.
145. טענות המשיב לעיל, הוכחו לכאורה ויש לקבלן. והן מטות את מאזן
הנוחות לטובת המשיב.

סוף דבר

146. המשיב הוכיח בהליך עצמו, בתגובה ובנספחי תצהירו וגם בעמידתו
בפנינו כי מדובר במי שעשה כל מאמץ להתקדם בחייו הרגשיים והמקצועיים.
הוא לא הכחיש כי המבקשת בתקופת הטיפול בגמגום סייעה בידו, אולם, לא זה
בלבד היה הפתרון לבעייתו. שוכנענו מעדותו בפנינו כי המשיב עצמו עשה ועושה
מאמץ גדול להכשיר את עצמו לטיפול באנשים הסובלים מגמגום דווקא מאותו
מקום פרטי וניסיון אישי תוך שהוא מאמין וגם לומד ומיישם את שילוב
המעטפת הרגשית יחד עם הפן הטכני. הוכח לפנינו ולא לכאורה כי בסיס תפיסת
עולמו הטיפולית של המשיב מעוגנת בתפיסה שונה, מורכבת מזו של המבקשת
ולכן גם בעניין זה הפריך את עניין "העתקה" של התוכנה. ההפך הוא הנכון,
המשיב הוכיח לפנינו לכאורה כי גרסתו שונה ומשלבת וכי האפליקציה שהוא
שוקד על המצאתה היא רק חלק מתוך המכלול שאותו הוא מבקש להגיש
למטופליו. לפיכך, טענת המבקשת כי כל עיסוקו באפליקציה דמויות תוכנת ד"ר
פלואנסי הופרכה לכאורה.

147. הוכח כי מתודת עיצוב שטף הדיבור הינה מתודה ידועה כבר משנות ה-
70 שאינה מהווה סוד מסחרי ואין עליה זכות קניינית או זכות יוצרים. כל
העוסקים בטיפול בגמגום נעזרים בה ופועלים על פיה ברמה כזו או אחרת, בדיוק
או בשונות כזו או אחרת. המחקר של פרופסור וובסטר הוא אבן יסוד בכל
הטיפול בגמגום. המשיב העמיד בפני בית הדין מאמרים ומסמכים רבים
התומכים בגרסתו ואשר פורטו לעיל.

148. על כן, השימוש שעשה המשיב בהכנת האפליקציה במתודה זו אינה גנבה
מכל סוג או גנבת סוד או זכות קניינית כלשהי של המבקשת או בכלל.

149. המבקשת לא הוכיחה לכאורה כי תוכנת המחשב המקורית של המבקשת
אוחזת בסוד מסחרי, אף לא התוכנה שבטאבלט, שנמצאת בשלב בטא, לגרסת
מר הריס. הוכחה שונות של ממש ביחס לאפליקצית המשיב מאחר והמשיב יצר

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

- 1 אפליקציה שכל הפלטפורמה שלה שונה בתכלית, לרבות שפת התכנות, המסכים
2 היכלות לצפות רטרו בתוצאות ועוד. המבקשת הביאה מסכים חלקיים בלבד
3 מתוכנה מעודכנת אליה הוכח כי לא נחשף המשיב. הצגת המסכים בחלקיות זו
4 אשר לא איפשרה להתרשם מן הסוד, היחודיות או המקוריות הנטענים לגבי
5 התוכנה. הלכה למעשה לא הוכח לכאורה או בכלל בסיס תוכנה מקצועי מפורט
6 החוסה בהגנה כל שהיא בחסות החוק, על ידי המבקשת.
- 7 150. הוכח לכאורה כי "כתב ההתחייבות" (נספח 2 לבקשה), לא הופר ע"י
8 המשיב. לא מילולית, ולא על פי הפסיקה הרלוונטית, וזאת גם נוכח חלוף הזמן
9 מסיום עבודתו, והשיהוי בו נקטה המבקשת. הרחבנו על כך לעיל.
- 10 151. מנגד, הוכח לכאורה כי ישנה לפחות תוכנה אחת "נובוטוק" אשר עושה
11 שימוש זהה ונמצאת בשימוש בי"ח הדסה ופתוחה לציבור הרחב, כמפורט
12 בהרחבה לעיל ואינה סודית. הוכח כי סרטון וידאו של "נובוטוק" הועלה ליוטיוב
13 (נספח 3 לתגובת המשיב) ממנה עולה כי נובוטוק פיתחה תוכנה מבוססת על
14 תוכנת ד"ר פלואנסי, וזאת כעולה מהסרטון. לטענת המשיב מר רוט מייסד
15 נובוטוק מתחרה בפעילות המבקשת ושתייהן משווקות על ידי הדסה מבלי
16 שהמבקשת פעלה נגדו, אף שהוא מציין ביוטיוב שמסתמך על התוכנה שלה.
17 עיקר בסיס טענת המבקשת לבלעדיות או יחודיות או סודיות או זכויות בלעדיות
18 , נשמט.
- 19 152. עוד הוכח לכאורה כי ישנן תוכנות אחרות העושות שימוש באותו מימד
20 טכני גם אם לא בעיצוב שטף הדיבור. הוכח גם כי יש אתר אינטרנט המשתמש
21 בגרפים בהם משתמשת אף תוכנת ד"ר פלואנסי, ומעמיד אותם לשימוש וידיעת
22 הנעזרים בשיטות לטיפול ומניעת גמגום. אשר על כן לא הוכח מימד קנייני
23 ייחודי למבקשת גם בגרפים. למעשה היא לא הוכיחה סוד מסחרי אשר מקנה
24 לה יתרון עסקי או בכלל. הוכח כי מדובר במידע שהוא נחלת הרבים וניתן לגילוי
25 בנקל על ידי אחרים ובכך לא מתקיימת הגדרת סעיף 5 לחוק עוולות מסחריות.
- 26 153. הוכח כי השיטה מתקיימת כבר משנות ה-70 ולכן גם פג תוקף פטנט
27 שהוא לא של המבקשת אבל שלדעתה בתחילה יש לו ההקש לתוכנה. המבקשת
28 חזרה בה מטענת הפטנט. ממילא על פי פסק דין צ'ק פוינט לעיל התהליך ידוע
29 לכל ומזה זמן רב ולא נותר בגדר "סוד".
- 30 154. הוכח כי התרגילים באפליקציה של המשיב מורכבים ממספר הברות
31 ושונים מהמסכים החלקיים אותם הגישה המבקשת. הוכח בחקירת מר הריס

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

- 1 כי המבקשת אף לא הביאה את כל הסרט של החוקר, ועשתה שימוש חלקי גם
2 במידע של החוקר שבידה אותו הציגה לבית הדין .
- 3 155. הוכח לכאורה כי רק בחלוף שישה חודשים מסיום העסקתו במבקשת,
4 החל המשיב לעסוק בקבלת קהל. גם לו היה סעיף תנייה של הגבלת חופש
5 העיסוק, מה שלא הוכח כלל, הרי הזמן שחלף די בו כדי לאפשר למשיב לפעול
6 בעבודה כרצונו על פי מאזן האינטרסים בפס"ד סער וכאמור שם כי ניסיון נצבר
7 ווותק אינם סוד מסחרי שיש למעסיק הקודם זכות כלשהי בו. את אלו אין
8 לשלול מעובד, ויש לאפשר לו להתפתח במקצוע שרכש , להתפרנס ממנו בכבוד
9 ולא לשבור את מטה לחמו.
- 10 156. הוכח כי המשיב שכר שירותיו של איש מחשבים איתו החל פיתוח
11 מבראשית על אפליקציה בפלטפורמה שונה אשר טרם הסתיים פיתוחה
12 ולמעשה אינה שלמה עדיין בהיבטים רבים וגם מטעם זה לא ניתן לטעון לגניבה.
13 הבקשה כולה היא טרם זמנה, אך נידונה והוכחה לכאורה ונדחית גם לגופה.
- 14 157. הוכח לכאורה כי למשיב תפיסה מקצועית מהותית שונה בעניין המצב
15 הרגשי של מטופל אשר הופנמה גם היא לתוך האפליקציה ובכך לא רק שאין
16 העתקה אלא יש יישום ייחודי ומקורי של המשיב.
- 17 158. הוכיח המשיב ובצדק כי זמני פיתוח אפליקציות היום קצר ויעיל בהרבה
18 מאלו שנעשו בתקופת נובוטוק או ד"ר פלואנסי. אין ספק כי כיום לא נדרשים
19 הזמן והמשאבים לפיתוח כפי שנדרשו בעבר ועל כן גם בעניין זה טענת המבקשת
20 נדחית.
- 21 159. המבקשת לא הוכיחה כי היא שומרת על סודיות, לא הוצג החוזה של
22 המשיב ואף לא טופסי חתימה של הלקוחות או של העובדים. הוצג נספח 2 מסמך
23 ישן וחלקי מתקופת עבודה מוקדמת של המשיב, בטרם התקדם, , ובכך לא הוכח
24 די צורכו, או בכלל, האמור בסעיף 5 לחוק עוולות מסחריות בדבר "נקיטת בעליו
25 באמצעים סבירים לשמירת הסודיות". זאת בפרט נוכח פרסום תוכנת נובוטוק
26 הדומה ומבוססת על המבקשת אף לגרסת המבקשת, והגלויה לעין כל. כמו כן
27 מפרסמת המבקשת בעצמה באינטרנט כולל דוגמאות.
- 28 160. הוכח שהמשיב לא היה חשוף לקוד המבקשת, לכן לא היה יכול להעתיק,
29 גם בעניין הזה נדחית הבקשה.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

161. באשר להברות ולדרך הביטוי נפסק כי ביטוי לרעיון יזכה להגנה המועטה בלבד ובמקרים קיצוניים בפרט שאין דרך אחת בודדת לבטא רעיון (ברע"א 2687/92 גבא נגד חברת וולט דיסני, פ"ד מ"ח (1), 251, 263 (1963)). שיטת עיצוב שטף הדיבור היא המכתיבה את חלוקת הצלילים לארבע קבוצות, והעומדת ביסוד החלוקה של כל העוסקים בטיפול בגמגום.
162. המשיב עמד בתקופת ההגבלה של השימוש ברעיון מהותית לזכות הקניין של המעסיק הקודם ולחופש ההתקשרות של העובד על פי הפסיקה (דב"ע נ"ג/3-17 טוני טואמה נגד תכנו גומי ליסיצקי בע"מ, פד"ע כה (242, 227)). המשיב החל לפתח את האפליקציה כחצי שנה מתום העסקתו, ואף לעבוד מאוחר מכך המשיב אומנם צבר ניסיון במבקשת למשך 8 שנים אך פנה לדרך חדשה עם תפיסת עולם חדשה ואחרת והוכיח כי בין עבודתו לבין תחילת עיסוקו עם מטופלים למד קורסים שונים שהיה בהם להרחיב דעתו ולהעמיק ולגוון את היכולות שלו בטיפול (ע"א 1371/דמתי נגד גור פ"ד מד (4) 847 בעמ' 854-855).
163. בכך נותק אף הקשר הסיבתי בין עבודתו במבקשת לבין יכולתו לטפל במתודולוגיה חדשה מורכבת מזו שעסק בה בעבר. וכן נותק הקשר הסיבתי מהתוכנה הנטענת ומהשיטה הנטענת (אשר שתיהן לא הוכחו כסוד מסחרי או כזכות בת הגנה). השינוי שעבר המשיב בתקופה בה למד, והתעודות שהציג, מנתקים כליל את החיבור לו טענה המבקשת לחומרים בהם עסק אצלה, וגם בשל כך דין בקשתה להידחות.
164. המבקשת אף לא עמדה במבחן השיהוי, המהווה כשלעצמו סיבה לדחיית בקשה לסעד זמני. מדובר גם בשיהוי רב!! המשיב הוכיח כי פוטר מהמבקשת בשל בקשת שמירת זכויותיו כעובד לכאורה בשנת 2018, ובכך הטיל ספק גם בניקיון הכפיים וגם במניע לעילת הבקשה.
165. בבקשת הסעד המבקשת לא הגדירה את תקופת הזמן שבה היא מבקשת לשלול את חופש העיסוק שלו. הלכה למעשה היא ביקשה לשלול את פיתוח האפליקציה לעולמי עד. אין לקבל בקשה זו ויש לדחותה, מהטעם שהפסיקה אינה מאפשרת הגבלת חופש עיסוק או שמירת סוד מסחרי לכאורה לנצח. ממילא הוכח כי המשיב מתייחס לשיטת טיפול שונה המיוחדת לו ומשולבת באופן המשנה מהותית משיטת המבקשת.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

166. המשיב הקפיד שלא לטפל במקום מושבם של סניפי המבקשת ואף די
רחוק מהם. הוא אינו מייחד את טיפול לקהל יעד ספציפי. המבקשת לא הוכיחה
זאת וגם מטעם זה דין הבקשה להידחות.
167. אין להתעלם מייחודו של המשיב כמטפל בליקוי דיבור וגמגום. כמי
שתחילה גמגם מעצמו והיום מבקש להביא מזור לאנשים הסובלים מבעיות
גמגום, אזי הגבלת עיסוקו ללא הגבלת זמן לא רק שפוגעת בו אלא גם פוגעת
באוכלוסיה של לקוחות אשר יכולים להיעזר בו דווקא בשל ניסיונו האישי הרב
והיכולת שלו להבין דברים אלו בכל ניואנס לאשורם. בכך כשלעצמו לא היה כדי
למנוע יישום סעיף 5 לחוק עוולות מסחריות אך בהעדר כל מרכיב מדרישותיו,
וממידת קל וחומר, ואינטרס הציבור הנשקל במשקל משמעותי בפסיקה לעיל,
יש לאפשר למשיב את העיסוק בתחום ולאפשר לו את השלמת הכנת
האפליקציה והשימוש בה לרווחת כל מטופל הנזקק לה.
168. המבקשת אף לא הוכיחה ולו בראשית ראיה נזק כלשהו שיגרם לה כספי
או אחר (עיינן פסק דין צ'ק פוינט לעיל). המבקשת עצמה מפתחת את התוכנה
המעודכנת שלה ואין באפליקציה שלו בפלטפורמות שונות לחלוטין ובהקשר
רחב יותר של תפיסת עולמו כדי לגרום לה נזק שממילא כלל לא הוכח ולו בשמץ.
פה המקום לציין כי המבקשת גדולה ומבוססת והמשיב מטפל לבד שרק מתחיל
את דרכו. בעניין זה מאזני מאזן הנוחות, כפי שהרחבנו לעיל, נוטים בצורה
מובהקת לטובת המשיב ומצדיקים אי מתן סעד שביושר למבקשת.
169. לו סברה שיש ביכולתו להזיק לה לא היה מפטרת אותו והיתה מקנה לו
את זכויותיו לכאורה ומשאירה אותו בשורותיה.
170. שוכנענו כי המבקשת לא באה בניקיון כפיים ולא זכאית לסעד שביושר
בהליך זה וכי לא הוכח ולו בראשית ראיה ולו לכאורה דבר מהאשמות הכבדות
שנכתבו בבקשה. לא הוכחה ייחודיות השיטה שלה, הוכחה תפוצה של המידע,
של השיטות ושל המתודה ואף הוכח כי פג תוקפו של פטנט שכלל לא היה של
המבקשת. חומרת ההצגה של הדברים בבקשה נסתרה אחת לאחת וגם מטעם
של ניקיון הכפיים וגם מטעם של מאזן הנוחות הבקשה נדחת.
171. צו ביניים צריך להינתן במשורה ובזהירות רבה שכן יש בו לעיתים
להכריע בסכסוך כולו. חומרת הבקשה הביאה למתן סעד ארעי. סעד זה בוטל
מייד ובסמוך אחרי שמיעת הראיות. היום בבואנו לפסוק לאחר שמיעת הראיות

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58958-02-20

1 וקבלת הסיכומים מצאנו כי מתן צו כזה יגרום נזק בלתי הפיך למשיב ואי מתן
2 צו לא יגרום נזק כלשהו, אשר אף לא הוכח, למבקשת.
3 172. המשיב הינו אב לשישה ילדים אשר התמחה בתחום הסיוע לסובלים
4 מגמגום ואף למד בכוחות עצמו בקורסים חיצוניים שאינם קשורים למבקשת,
5 אין כל הצדקה למנוע ממנו עיסוק בתחום זה אשר אף יכול לעזור לאנשים
6 הזקוקים לעזרתו בפרט נוכח ניסיונו האישי. המשיב טען, כי יש כ-90 אלף
7 מגמגמים בישראל וזהו פלח שוק רחב דיו אשר אפשר וצריך לתת ללקוחות
8 השוק להתנהל בו בחופשיות, ואין הצדקה להגביל אותו.

9 173. **הבקשה כולה על כל טענותיה - נדחית.**

10 174. שקלנו בכובד ראש את עניין ההוצאות ומצאנו כי על המבקשת לשלם
11 למשיב הוצאות בסך 5,000 ₪ וכן לשלם שכ"ט ב"כ המשיב בסך 9,500 ₪.
12 סכומים אלה ישולמו תוך 30 יום. אם לא ישולמו במועד ישאו הפרשי הצמדה
13 וריבית מיום מתן ההחלטה ועד ליום התשלום בפועל.
14

15 **ניתנה היום, א' אב תש"פ, (22 יולי 2020), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.**
16 **החתימה המקורית של נציג הציבור מצויה בתיק בית הדין.**
17
18
19

שרה שדיאור, שופטת

נציג ציבור מעסיקים
מר יצחק אליעזר דשן

נציג ציבור עובדים
מר יוחנן בכלר

20
21
22
23
24